

การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

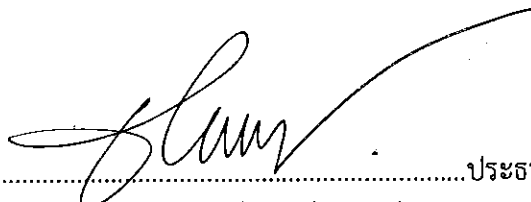
ศิลปนิพนธ์เสนอคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
ธันวาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

FASHION DESIGN OF CASUAL WEARS FOR VISUALLY IMPAIRED TEENAGE WOMEN

Arts Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University
In Partial Fulfillment of the Requirements for the
Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Product and Package Design
December 2017
Copyright 2017 by Naresuan University

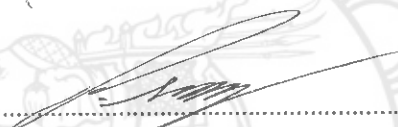
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับ
กลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาของนางสาว ททัยภัทร พ้าแลบ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุทัย)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ศุภเดช หิมะมาน)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์พิชรวัดน์ สุริยงค์)

ประกาศคุณูปการ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับการอนุเคราะห์ และให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จากผู้มีพระคุณหลายท่าน จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุบลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ และ คณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่น้องทุกท่าน ผู้ซึ่งเป็นกำลังใจให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ สนับสนุนและส่งเสริมแก่ผู้วิจัยในทุกๆด้าน ตั้งแต่เริ่ม จนกระทั่งการศึกษาวิจัยได้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งอย่างยิ่งอย่างหาที่เปรียบมิได้

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาและผู้ที่สนใจ

หทัยภัทร ฟ้าแลบ
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
ผู้วิจัย	หทัยภัทร ฟ้าแลบ
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ศุภเดช หิมะมาน อาจารย์พัชรวัฒน์-สุริยงค์

ประเภทสารนิพนธ์ ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560

คำสำคัญ เครื่องแต่งกายชุดลำลอง, กลุ่มสตรีวัยรุ่น, ผู้พิการทางสายตา

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและออกแบบของเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา และเพื่อสำรวจความต้องการของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาต่อแนวทาง การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นสตรีวัยรุ่นที่มีความพิการทางสายตา มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 18-23 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสังเกต และการทำแบบสอบถาม สัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่าจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้พิการทางสายตามีความชื่นชอบในการสวมใส่เครื่องแต่งกายชุดลำลองที่สามารถสวมใส่ได้ง่าย มีความสะดวกสบายไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตในประจำวัน และต้องการทราบถึงสีของเครื่องแต่งกายเพื่อให้สวมใส่เครื่องแต่งกายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันของผู้พิการทางสายตา คือ การสวมใส่กางเกง การติดกระดุม และการไม่รู้ถึงสีของเครื่องแต่งกาย จึงออกแบบให้เครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา เป็นชุดกระโปรง ใช้ยางยืดในการสวมใส่และใช้ซิปปในการใส่แทนการใช้กระดุม สีที่ใช้ในการออกแบบเป็นสีเข้มเพื่อให้เหมาะกับการดูแลรักษาได้ง่าย และยังออกแบบป้ายผ้าอักษรเบรลล์ที่สามารถบ่งบอกกระดุมถึง สี ลวดลาย รูปแบบ และขนาดไซส์ ของเครื่องแต่งกายนั้น

แนวคิดที่ใช้ในการออกแบบได้รับแรงบันดาลใจมาจากตึก ซึ่งมีเกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมายที่ดำเนินชีวิตอยู่ในเมือง

ผู้วิจัยจึงออกแบบเครื่องแต่งกาย ชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาเพื่อต้องการช่วยเหลือผู้พิการทางสายตา ให้สามารถเลือกสวมใส่เสื้อผ้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสะดวกสบายต่อผู้พิการทางสายตา ให้ผู้พิการทางสายตาสามารถช่วยเหลือตัวเองและอยู่ในสังคมได้อย่างคนปกติทั่วไปโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา	2
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
	ขอบเขตของการวิจัย.....	2
	คำสำคัญของการวิจัย.....	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง.....	7
	ข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการทางสายตา.....	23
	หลักการตลาดของกลุ่มสตรีวัยรุ่น.....	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยงานวิจัย.....	34
	กำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	34
	ศึกษาเอกสารและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิจัย.....	34
	การออกแบบและสร้างสรรค์.....	34
	สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบ.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิจัย	
	ข้อมูลการวิเคราะห์และเงื่อนไขการออกแบบ.....	37
	ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	41
	การพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์.....	48
	ผลงานสร้างสรรค์.....	52
5	บทสรุป	
	สรุปผลการวิจัย.....	58
	ด้านแนวคิดของการออกแบบ.....	58
	ด้านขอบเขตของการออกแบบ.....	58
	ด้านการสำรวจข้อมูล.....	59
	ข้อเสนอแนะงานวิจัย.....	59
	บรรณานุกรม.....	60
	ภาคผนวก.....	63
	ภาคผนวก ก.....	64
	ภาคผนวก ข.....	68
	ประวัติผู้วิจัย.....	78

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตารางแสดงแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ.....	37
2	ตารางแสดงแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุ.....	37
3	ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา.....	38
4	ตารางวิเคราะห์เกี่ยวกับเสื้อผ้าในชีวิตประจำวันของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทาง สายตา.....	39
5	แสดงรายละเอียดการพัฒนาชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา แบบที่ 1.....	48
6	แสดงรายละเอียดการพัฒนาชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา แบบที่ 2.....	49
7	แสดงรายละเอียดการพัฒนาชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา แบบที่ 3.....	50

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
2	รูปแบบและประเภทของกระโปรงแบบ A-line, Peasant, Circular, Bubble,Dirndl.....	14
3	รูปแบบและประเภทของกระโปรงแบบ Gored, Pleated, Broomstick Pencil, Tube.....	15
4	รูปแบบและประเภทของกระโปรงแบบ Culottes, Wrap, Tulip, Layered.....	16
5	รูปแบบและประเภทของกระโปรงแบบที่ Cargo,Crinoline,Kilt ,Skort, Skater	16
6	รูปแบบและประเภทของเสื้อแบบ Ascot collar, Bertha collar.....	17
7	รูปแบบและประเภทของเสื้อแบบ Buster brown collar, Button-down collar ,Cape collar, Chelsea collar.....	18
8	รูปแบบและประเภทของเสื้อแบบ Jabot collar, Johnny collar, sailor collar	18
9	รูปแบบและประเภทของเสื้อแบบ PeterPan collar,Pussy bow, Revere collar ,Shawl collar.....	19
10	รูปแบบและประเภทของชุดเดรสแบบ Bustle, Crinoline, Gymslip, Jumper...	20
11	รูปแบบและประเภทของชุดเดรสแบบ Corset, Empire waist, one-shoulder..	21
12	รูปแบบและประเภทของชุดเดรสแบบ Peplum, Bodycon, Shift.....	21
13	รูปแบบและประเภทของชุดเดรสแบบ Shirt, Strapless, spaghetti strap,halter	22
14	ตำแหน่งของปุ่มนูนซึ่งกำกับด้วยตัวเลข 1 ถึง 6.....	25
15	อักษรเบรลล์พยัญชนะไทย.....	25
16	อักษรเบรลล์สระและวรรณยุกต์ไทย.....	26
17	อักษรเบรลล์ที่กำหนดใช้แทนอักษรในภาษาอังกฤษตัวเลขและเครื่องหมาย.....	26

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
18	แสดงอุปกรณ์ที่ใช้เขียนอักษรเบรลล์บนกระดาษและการอ่านอักษรเบรลล์.....	27
19	แผนภาพแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลอง.....	37
20	แสดงแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1.....	41
21	แสดงแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 2.....	41
22	แสดงแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 3.....	42
23	แผนภาพแสดงแรงบันดาลใจในการออกแบบ.....	43
24	แผนภาพแสดงรูปภาพของตึกที่ใช้ในการออกแบบ.....	44
25	แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 1.....	45
26	แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 2.....	46
27	แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 3.....	46
28	แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 4.....	47
29	แบบที่เลือกมาตัดเย็บ.....	47
30	แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 1.....	52
31	แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 1 Flat Pattern.....	53
32	แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 2.....	54
33	แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 2 Flat Pattern.....	55
34	แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 3.....	56
35	แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 3 Flat Pattern.....	57
36	แสดงการสร้างและการตัดแพทเทิร์น.....	69
37	แสดงการเย็บและรีดเกร็ดทรงให้เข้ารูปของชุดตัวใน.....	69

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
38	แสดงการเย็บตัวชั้นนอกและการกั้นขอบรอบ.....	70
39	แสดงการเย็บสายและการเย็บติดกัน.....	70
40	แสดงการวาดแบบและตัดผ้าขนสัตว์สำหรับติดตกแต่ง.....	71
41	แสดงการปักอักษรเบรลล์.....	71
42	แสดงแบบผลิตภัณฑ์ชุดที่ 1.....	72
43	แสดงภาพผลงานชุดที่ 1 มุมมองด้านต่างๆ.....	73
44	แสดงแบบผลิตภัณฑ์ชุดที่ 2.....	74
45	แสดงภาพผลงานชุดที่ 2 มุมมองด้านต่างๆ.....	75
46	แสดงแบบผลิตภัณฑ์ชุดที่ 3.....	76
47	แสดงภาพผลงานชุดที่ 3 มุมมองด้านต่างๆ.....	77
48	แสดงบอร์ดปริเซนชุดและสเก็ทที่พัฒนาแล้ว.....	78
49	แสดงผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการ ทางสายตาแบบเสร็จสมบูรณ์.....	79
50	แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น ที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 1.....	80
51	แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น ที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 2.....	81
52	แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น ที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 3.....	82
53	แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น ที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 4.....	83

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ผู้พิการทางสายตา เป็นบุคคลที่มีความต้องการที่จะดำเนินชีวิตประจำวันด้วยความสะดวกสบาย เช่นเดียวกับบุคคลที่มีความปกติโดยทั่วไป ถึงแม้ว่าสภาพทางร่างกายที่มีข้อจำกัดทางการมองเห็นนั้น เป็นอุปสรรคที่สำคัญในการใช้ชีวิตประจำวัน—การดำรงชีวิตในประจำวันของผู้พิการทางสายตา มีความยุ่งยากและลำบากกว่าคนทั่วไป การสวมใส่เครื่องแต่งกายก็เป็นสิ่งที่ต้องกระทำในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะกลุ่มผู้พิการทางสายตาที่เป็นสตรีวัยรุ่น นอกจากจะสวมใส่เครื่องแต่งกายเพื่อปกป้องร่างกายจากสภาวะอากาศแล้วยังเป็นสิ่งที่สะท้อนบุคลิกภาพ วัฒนธรรมและสังคมของผู้สวมใส่ ที่ไม่เพียงช่วยอำนวยความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต แต่ยังช่วยเพิ่มความมั่นใจ เพิ่มสีสันให้กับชีวิต มีความชื่นชอบความสวยความงาม ชื่นชอบแฟชั่นเหมือนกับผู้หญิงวัยรุ่นทั่วไปและสะท้อนบุคลิกภาพ และยังมีความจำเป็นที่จะต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะของเวลาและในสถานที่ต่างๆ แต่ผู้พิการทางสายตาไม่สามารถเลือกลักษณะรูปแบบและสีของเสื้อผ้าได้ด้วยตัวเองเนื่องจากไม่สามารถมองเห็นได้ถึงลักษณะรูปแบบ ขนาดหรือสีของเสื้อผ้าและยังไม่สะดวกสบายในการสวมใส่เสื้อผ้า เหมือนกับคนทั่วไปต้องมีผู้อื่นคอยช่วยเหลือ การสวมใส่เสื้อผ้าสำหรับคนพิการทางร่างกายต้องประสบปัญหา มาก เพราะต้องสวมใส่เสื้อผ้าที่ออกแบบมาสำหรับผู้มีร่างกายปกติ โดยไม่ได้คำนึงถึง รูปร่าง สรีระของคนพิการ (ศรีประไพ จุ้ยน้อย, 2553) ในปัจจุบันยังไม่มีการออกแบบเสื้อผ้าสำหรับคนกลุ่มนี้ โดยเฉพาะและยังมีไม่หลากหลาย จึงต้องการออกแบบเครื่องแต่งกายที่ผู้พิการทางสายตาสามารถเลือกสวมใส่ได้ด้วยตนเอง

กลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นหญิงมีอายุระหว่าง 18-23 ปี มีรายได้ประมาณ 13,000บาท ขึ้นไป ดำเนินชีวิตอยู่ในเมือง มีงานอดิเรกที่หลากหลาย เช่น อ่านหนังสือ ฟังเพลง ทำอาหาร ร้องเพลง มีการดำเนินชีวิตเหมือนกันคนธรรมดาทั่วไป เพียงแต่ไม่สามารถมองเห็นหรือรับรู้ภาพได้เหมือนกับคนทั่วไป การสวมใส่เสื้อผ้าก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องสวมใส่ในการดำเนินชีวิต เสื้อผ้าชุดลำลองเป็นชุดที่สามารถสวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน มีความสะดวกสบายในการเคลื่อนไหว มีรูปแบบที่เรียบง่าย ไม่ยุ่งยาก สวมใส่ง่าย

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมองเห็นปัญหาของผู้ที่มีความพิการทางสายตา ซึ่งในปัจจุบันยังไม่พบเห็นเสื้อผ้าที่ออกแบบสำหรับผู้พิการทางสายตาและความหลากหลายมากนัก ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะออกแบบเพื่อต้องการช่วยเหลือผู้พิการทางสายตาให้สามารถเลือกสวมใส่เสื้อผ้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สวยงาม และสะดวกสบาย รวมถึงออกแบบให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

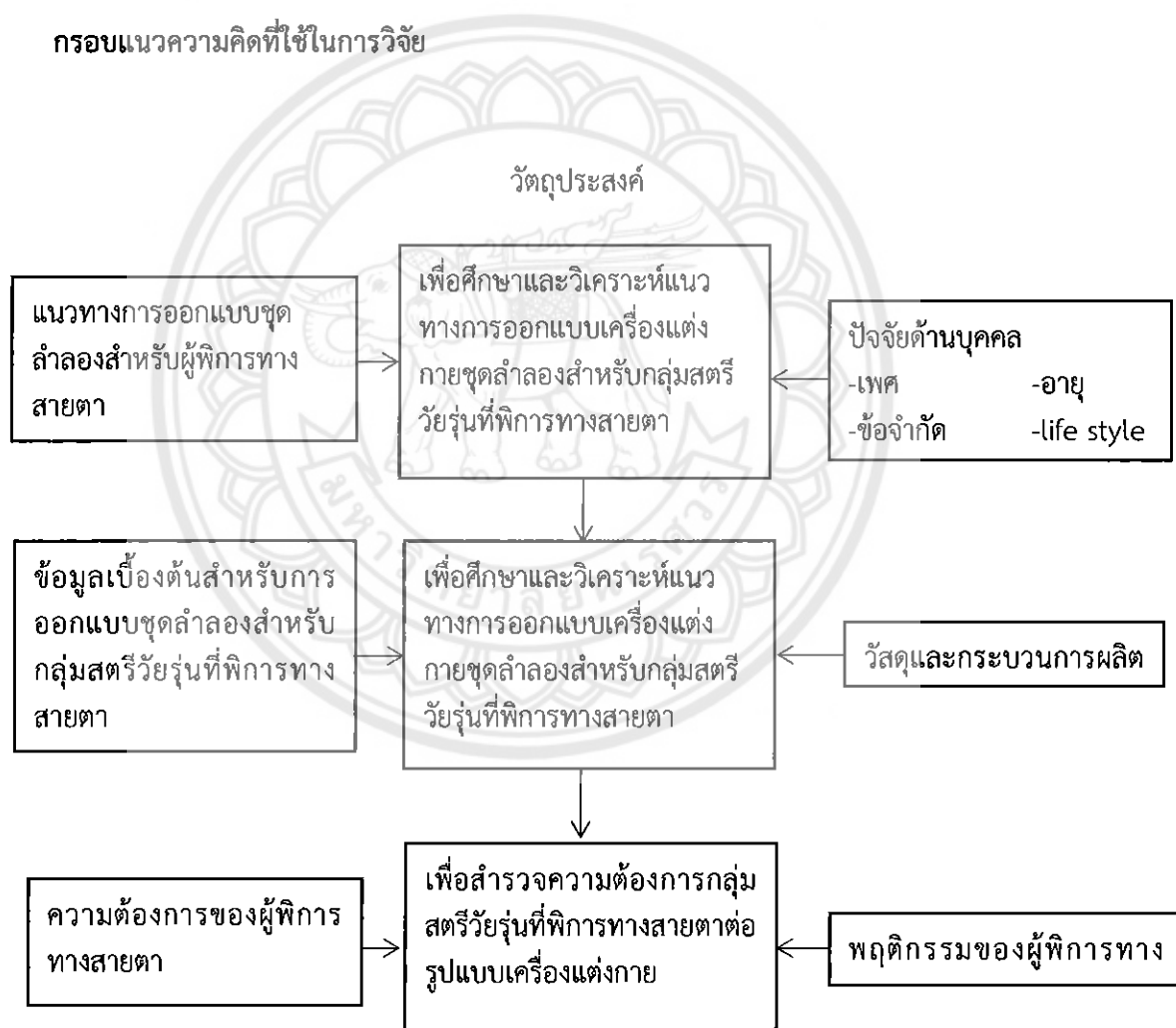
ดังนั้นงานวิจัยเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับกลุ่มสตรีที่พิการทางสายตาให้สามารถรับรู้ถึงรูปแบบ ขนาดไซส์ ลวดลายและสีของเครื่องแต่งกาย ผ่านอักษรเบรลล์ ซึ่งเป็นอักษรสำหรับผู้พิการทางสายตา ทำให้ผู้พิการทางสายตาสามารถรับรู้สารที่จะสื่อได้จากการสัมผัสอักษรเบรลล์ และ

ยังออกแบบรูปแบบของเสื้อผ้าให้มีลักษณะที่เหมาะสมกับกลุ่มสตรีที่พิการทางสายตา เพื่อให้ผู้พิการทางสายตาสามารถช่วยเหลือตัวเองและอยู่ในสังคมได้อย่างคนปกติทั่วไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
2. เพื่อสำรวจความต้องการกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาต่อรูปแบบเครื่องแต่งกาย
3. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้เป็นการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

1. ขอบเขตด้านการออกแบบ

การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา จำนวน 1 ชุด (Collection) มีดังนี้

1.1 เสื้อช่วงบน (Casual Tops)	3	โครงสร้าง
1.2 เดรส (Casual Dress)	3	โครงสร้าง
1.3 กระโปรง (Casual Skirt)	2	โครงสร้าง

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้มีความเกี่ยวข้องกับลำดับช่วงระยะเวลาพัฒนาการของการออกแบบเสื้อผ้าสำหรับผู้ที่มีความพิการทางสายตาให้มีความสะดวกสบายในการสวมใส่ เป็นเวลา 4 เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน - เดือนธันวาคม 2560

วิธีการดำเนินงาน

กิจกรรม	2560			
	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค
รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	↔			
สำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย	↔			
ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา		↔		
พัฒนาแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา			↔	
สรุปและรายงานผลการออกแบบสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา				↔

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. กระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
2. การผลิตออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร

- เพศ : หญิง
- เชื้อชาติ : ไทย
- อายุ : 18-23 ปี
- รายได้ : 13,000 บาท /เดือน ขึ้นไป
- อาชีพ : นักศึกษา, พนักงานบริษัท
- กิจกรรม : มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ร้องเพลง ฟังเพลง อ่านหนังสือ ทำอาหาร

คำสำคัญของการวิจัย

เครื่องแต่งกายชุดจำลอง เป็นชุดที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการสามารถสวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน สวมใส่สบาย สะดวกสบาย มีประโยชน์ด้านการใช้สอยและความงามเป็นสิ่งสำคัญ ด้วยการนำองค์ประกอบทางศิลปะมาช่วยในการออกแบบให้สวยงาม ตลอดจนการแสดงให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความนิยมของคน ในยุคนั้นๆ โดยใช้หลักการออกแบบทางศิลปะเข้าช่วย และคำนึงถึงความต้องการด้านต่างๆ ตลอดจน ค่านิยม ประโยชน์ใช้สอย ความเหมาะสม และความทันสมัย และต้องให้เหมาะสมกับผู้สวมใส่หรือผู้ใช้งาน ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้พิการทางสายตา

กลุ่มสตรีวัยรุ่น เป็นกลุ่มวัยรุ่น มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มีอาชีพนักศึกษาหรือพนักงานบริษัท ชื่นชอบความสวยความงามและตามเทรนแฟชั่น สนใจแฟชั่นตรงข้าม มีกิจกรรมและงานอดิเรกในชีวิตประจำวันที่หลากหลายร้องเพลง ฟังเพลง อ่านหนังสือ ทำอาหาร

ผู้พิการทางสายตา คือคนที่บัพพร่องทางการมองเห็น หรือผู้พิการทางสายตา หมายถึงผู้ที่มองไม่เห็น หรือ พอเห็นเห็นแสง เห็นเลือนลาง และมีความบกพร่องทางสายตา ทั้งสองข้าง โดยมีความสามารถในการมองเห็นได้ไม่ถึง 10% ในการมองเห็นเมื่อเทียบกับคนสายตาปกติ ไม่สามารถรับรู้ภาพได้จากสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยการมอง ต้องใช้ประสาทสัมผัสอื่นในการรับรู้เช่น การสัมผัส อักษรเบรลล์เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้พิการทางสายตาสามารถใช้ในการรับรู้ถึงข้อมูลหรือสารที่ต้องการจะสื่อโดยการสัมผัสไปที่ตัวอักษรซึ่งถูกทำให้นูนขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงแนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
2. ได้ทราบถึงความต้องการของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาต่อรูปแบบเครื่องแต่งกาย
3. ได้เครื่องแต่งกายสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาและสามารถนำไปต่อยอดการออกแบบเครื่องแต่งกายได้อีกหลากหลายรูปแบบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะเป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในด้านต่างๆ ที่จะเป็นแนวทางและมีผลต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีที่พิการทางสายตา โดยรวบรวมข้อมูลและนำมาทำการวิจัย วิเคราะห์ อภิปราย เพื่อบทรูปในแต่ละหัวข้อ ก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนของการออกแบบและแบบร่าง โดยแบ่งข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
 - 1.1 ความหมายและการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
 - 1.2 ความสำคัญของการออกแบบเครื่องแต่งกาย
 - 1.3 หลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย
 - 1.4 องค์ประกอบในการออกแบบเสื้อผ้า
 - 1.5 หลักการแก้ไขข้อบกพร่องด้วยเครื่องแต่งกาย
 - 1.6 รูปแบบและประเภทของเครื่องแต่งกาย
2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้พิการทางสายตา
 - 2.1 ข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย
 - 2.2 ประเภทของผู้พิการทางสายตา
 - 2.3 การดำเนินชีวิตของผู้พิการทางสายตา
 - 2.4 อักษรเบรลล์
3. หลักการตลาดของกลุ่มสตรีวัยรุ่น
 - 3.1 พฤติกรรมวัยรุ่นในไทย
 - 3.2 หลักการตลาดของกลุ่มวัยรุ่น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - บทความเรื่อง .ONCE กาลครั้งหนึ่งเพื่อผู้พิการทางสายตา
 - บทความเรื่อง นักวิจัย มทร.ธัญบุรี ใส่ใจบวกไอเดียเนรมิตเสื้อผ้าคนพิการ
 - บทความเรื่อง โลกของคนตาบอด
 - การศึกษาวิจัยเรื่อง ประเภทเครือข่ายทางสังคมและ การสนับสนุนทางสังคมในการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการทางสายตา

1. หลักการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง

1.1 ความหมายและการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยมีแรงบันดาลใจจากสิ่งต่างๆ รอบตัว เช่น ธรรมชาติ รูปทรงสิ่งแปลกใหม่ สื่อเทคโนโลยีต่างๆในปัจจุบัน หรือการนำแบบเสื้อผ้าในสมัยโบราณมาดัดแปลงให้เข้ากับยุคสมัย ทั้งนี้จะต้องมีประโยชน์ด้านการใช้สอยและความงามเป็นสำคัญ ด้วยการนำองค์ประกอบทางศิลปะมาช่วยในการออกแบบให้สวยงาม เช่น สัดส่วน รูปร่าง รูปทรง และลวดลาย เป็นต้น ตลอดจนการแสดงให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความนิยมของคน ในยุคนั้นๆ โดยใช้หลักการออกแบบทางศิลปะเข้าช่วย และคำนึงถึงความต้องการด้านต่างๆ ตลอดจน ค่านิยม ประโยชน์ใช้สอย ความเหมาะสม และความทันสมัย และต้องให้เหมาะสมกับผู้สวมใส่หรือผู้ใช้งาน เช่น วัย เพศ บุคลิกภาพ และอาชีพ เป็นต้น

ชุดลำลอง หมายถึง เครื่องแต่งกายที่มีรูปแบบเรียบง่าย ไม่เป็นทางการ สามารถสวมใส่ได้ง่าย และสะดวกสบาย สวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2 ความสำคัญของการออกแบบเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทั้งในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ ตลอดจนการแสดงบทบาทและฐานะทางสังคม ตั้งแต่ในอดีตมนุษย์ได้คิดค้นโดยการนำวัสดุที่มีตามธรรมชาติ มาห่อหุ้มและปกปิดร่างกาย เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำรงชีพ การปกป้องร่างกายจากสภาพภูมิอากาศและอันตรายจากพืช แมลง และสัตว์ ต่อมาได้มีการพัฒนาการเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน นอกจากเสื้อผ้าจะให้ประโยชน์ในด้านกายภาพแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมและการแต่งกายได้หลายแง่มุม ซึ่งสามารถจำแนกความสำคัญของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้ดังนี้

- เพื่อการปกป้องร่างกาย
- เพื่อแสดงสถานภาพและชื่อเสียง
- เพื่อแสดงบทบาทในสังคม
- เพื่อการแสดงออกและบอกพฤติกรรมของบุคคล
- เพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
- เพื่อใช้แสดงประเพณีและวัฒนธรรม
- เพื่อแสดงอิทธิพลของความเสมอภาคทางสังคม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจัดเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเป็นอย่างยิ่งด้วยความต้องการที่แตกต่างและเพิ่มมากขึ้น ทำให้การออกแบบเข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการ และด้วยความเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ สภาพสังคมและเศรษฐกิจ ประโยชน์ใช้สอย รวมถึงความต้องการดึงดูดเพศตรงข้ามแล้วนั้น อาจกล่าวได้ว่า การออกแบบมีบทบาทสำคัญต่อความสามารถในการตอบสนองความต้องการในด้านต่างๆ ของสังคมได้อย่างแท้จริง ในการออกแบบเสื้อผ้ายังสามารถเกิดจากมูลเหตุต่างๆได้ ดังนี้ คือ

- การเติบโตของสังคม เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้น การออกแบบเสื้อผ้าจึงต้องมีการปรับปรุงและสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป
- การศึกษาและความก้าวหน้าทางการศึกษา ทำให้กระบวนการออกแบบได้ถูกปรับปรุงและ ทดลอง เพื่อพัฒนาให้มีคุณค่าตรงตามความต้องการ
- ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสิ่งประดิษฐ์ใหม่
- สภาพสังคมปัจจุบันความต้องการของมนุษย์มุ่งเน้นที่ความต้องการของตนเอง
- ทักษะคติของสังคมที่ต้องการรูปแบบที่เปลี่ยนไปจากเดิม นิยมความเรียบ สะดวก ประหยัด และชอบเปลี่ยนแปลงรูปแบบ ตามเวลาและสถานที่ของการนำไปใช้
- มนุษย์มีการคิดค้นวัสดุใหม่ๆ ทำให้รูปแบบและลักษณะการออกแบบเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับคุณสมบัติของวัสดุนั้นๆ

จากมูลเหตุของการออกแบบเสื้อผ้าส่งผลให้งานออกแบบเสื้อผ้ามีคุณค่าในด้านต่างๆ 3 ด้าน ดังนี้

- คุณค่าทางกาย คือ คุณค่าที่มีประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันโดยตรง
- คุณค่าทางอารมณ์ความรู้สึกคือคุณค่าที่เน้นความชื่นชอบ หึงพอใจ ความมั่นใจ
- คุณค่าทางทัศนคติ คือ การออกแบบที่ส่งผลต่อทัศนคติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อผู้พบเห็น

1.3 หลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย

หลักในการออกแบบเสื้อผ้า แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.3.1 การออกแบบโครงสร้าง (structure design)

ในการออกแบบเสื้อผ้าส่วนใหญ่ จะต้องมีการออกแบบจากโครงสร้างเป็นพื้นฐาน หมายถึง การออกแบบที่ประกอบด้วย ขนาด (size) รูปทรง (form) สี (color) และผิวสัมผัส (texture) ของเสื้อผ้า ราวมาถึงชนิดของตะเข็บ ปก แขน กระเป๋ และส่วนรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ ซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเสื้อผ้านั้นๆ จะขาดส่วนใดไปไม่ได้ อาจกล่าวได้ว่า การนำชิ้นส่วน อันเป็นโครงสร้างแต่ละชิ้นมาเย็บตะเข็บต่อกันจะสามารถเป็นเสื้อผ้าที่สมบูรณ์ได้ การออกแบบโครงสร้างในการออกแบบเสื้อผ้านั้นนับว่ามีความสำคัญอันดับแรก เพราะถ้าเสื้อผ้าที่ได้รับการออกแบบด้วยโครงสร้างที่ดี มักจะจัดเป็นเสื้อผ้าชั้นสูง และยังได้รับความนิยมเป็นเวลานาน การออกแบบโครงสร้างที่ดีนั้น นอกจากจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญแล้ว (form follows function) ยังต้องคำนึงถึงด้านอื่นๆ ประกอบด้วย ดังนี้

- มีความสวยงามและเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย
- เป็นรูปแบบง่าย ๆ เรียบ ๆ
- มีสัดส่วนที่ดี
- เหมาะสมกับวัสดุที่เลือกใช้และกรรมวิธีในการผลิต

1.3.2 การออกแบบตกแต่ง (decorative design)

การออกแบบตกแต่ง เป็นการตกแต่งเพิ่มเติมจากแบบโครงสร้างเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับเสื้อผ้า การปัก การติดระบาย การติดกระดุม การติดฝากระเป๋าวัวหลอกๆ ผ้าพันคอ ตลอดจนเข็มขัด โดย

ไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย ซึ่งการออกแบบตกแต่งในลักษณะนี้มักใช้กับงานที่ไม่ต้องการฝีมือการตัดเย็บเท่าใดนัก เพราะสามารถปกปิดความบกพร่องของฝีมือตัดเย็บที่ไม่ชำนาญได้ สิ่งที่น่ามาตกแต่งเพิ่มเติม สามารถเปลี่ยนย้ายไปใช้กับเสื้อผ้าตัวอื่นได้

การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมจนเป็นต้องคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

- ส่วนตกแต่งจะต้องช่วยเสริมแบบเสื้อจากโครงสร้างเดิมให้เด่นขึ้น
- ส่วนตกแต่งต้องสัมพันธ์กับเส้นบนโครงสร้างของแบบเสื้อ
- ส่วนตกแต่งเพิ่มเติมจะต้องสัมพันธ์กับผิวสัมผัสของผ้าที่ใช้การตัดเย็บ
- การใช้ส่วนตกแต่งควรใช้ไม่เกิน 1 หรือ 2 แห่ง ในแบบเสื้อ
- สีของวัสดุตกแต่ง ควรเลือกใช้สีที่มีความผสมผสานกับสีและลวดลายของผ้าที่เป็นโครงสร้างของเสื้อ
- ขนาดของวัสดุตกแต่งควรมีความสัมพันธ์กับขนาดพื้นที่ที่ต้องการออกแบบตกแต่ง
- การตกแต่งต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของวัสดุและประโยชน์ใช้สอย

1.4. องค์ประกอบในการออกแบบเสื้อผ้า

องค์ประกอบในการออกแบบเสื้อผ้าประกอบด้วย

1.4.1 เส้นและรูปโครง (lines, forms)

เส้นและรูปโครง ในการออกแบบจะต้องพิจารณาไปพร้อมๆ กัน เพราะเส้นเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดบริเวณหนึ่งๆ ให้เกิดรูปร่างขึ้น ทั้งในรายละเอียดบนตัวเสื้อและเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า การเลือกใช้เส้นบนแบบเสื้ออย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถลวงตาได้ เช่น สามารถทำให้ดูสูงขึ้นหรือเตี้ยลงได้ เป็นต้น นอกจากนี้ผลของการใช้เส้นต่างๆ บนแบบเสื้อยังสามารถทำหน้าที่เน้นสีของผ้า และผิวสัมผัสของผ้าได้ ตลอดจนความห่างของตำแหน่งที่ตั้งของเส้นเหล่านั้นได้ ตามความต้องการว่าจะเน้นหรือไม่ต้องการเน้นให้สะดุดตาการเลือกใช้เส้น อาจจะใช้ตามลักษณะรูปร่างของร่างกาย หรือเลือกเส้นที่ตรงกันข้ามกับลักษณะรูปร่างของร่างกาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่นำไปใช้และจุดประสงค์ในการออกแบบเส้นบนเสื้อผ้ามี่ 2 ชนิด คือ เส้นตรงและเส้นโค้ง

1) เส้นตรง เส้นตรงมีทิศทางการใช้ อยู่ 3 ทิศทาง ได้แก่ ตรงแนวราบ ตรงแนวตั้งและตรงแนวเฉียงหรือทแยง ส่วนเส้นโค้งไม่สามารถจำกัดทิศทางของการใช้ได้แน่นอน แต่ไม่ว่าจะเป็นเส้นแนวตรงหรือแนวโค้งก็ตามย่อมสามารถทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ กันไป เส้นตรงเป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับลักษณะเส้นของร่างกาย ให้ความรู้สึกที่แข็งแรงกระด้างซึ่งในบางครั้งต้องการลดความรู้สึกแข็งแรงกระด้างลง อาจจะใช้วิธีเลี่ยงไปใช้กับผ้าเนื้ออ่อนนุ่ม เส้นตรงนั้นๆ จึงจะดูคล้อยตามส่วนเว้าส่วนโค้งของร่างกาย ผ้าที่มีเนื้อผ้าที่แข็งแรงกระด้างจะมีความเป็นเส้นตรงในตัวเองเส้นตรงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโครงสร้างของแบบเสื้อ ได้แก่ แนวตะเข็บ แนวเกล็ด และแนวตำแหน่งรอยเปิดของเสื้อผ้า แต่ละทิศทางของเส้นตรงสามารถลวงตาให้เกิดความรู้สึกต่างๆ กันได้ ซึ่งในการเลือกใช้ควรคำนึงถึงรูปร่างของแต่ละคนที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป

- เส้นตรงแนวตั้ง โดยปกติจะให้ความรู้สึกในทางเพิ่มความสูง เป็นเส้นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้ที่ต้องการมีรูปร่างที่สูงโปร่ง เส้นตั้งในเสื้อผ้า ได้แก่ เส้นจากลวดลายผ้าเส้นภายในโครงสร้างของเนื้อผ้า เส้นในโครงสร้างของแบบเสื้อ เส้นที่เกิดจากส่วนตกแต่งภายในตัวเสื้อ

- เส้นตรงแนวนอน มักให้ความรู้สึกช่วยเพิ่มความกว้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความห่างหรือช่องไฟของเส้นเหล่านี้ด้วย เส้นตรงแนวนอน ในแบบเสื้อ ได้แก่ เส้นจากลวดลายผ้า เส้นเอว เส้น yoke เส้นชายกระโปรง และส่วนตกแต่งที่เป็นแนวนอนกับร่างกาย เป็นต้น ดังนั้นเมื่อความเข้มของสีและขนาดของเส้นหรือช่องไฟมากเท่าไร ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกกว้างขึ้นตามไปด้วย

- เส้นตรงแนวเฉียงหรือเส้นทแยง เป็นเส้นที่นิยมมาใช้กับเสื้อผ้ามากอีกเส้นหนึ่ง ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่ามีชีวิตชีวาแล้ว ยังช่วยอำพรางส่วนที่บกพร่องของรูปร่างได้อีกด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองศาของแนวเส้นเฉียงที่ใช้ว่า อยู่ในองศาใดองศาของเส้นน้อยก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกับเส้นตรงแนวนอน แต่องศาของเส้นมากขึ้นจนใกล้เคียงกับ 90 องศา เท่าไรก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกับเส้นตรงแนวตั้ง-เส้นซิกแซ็กจัดเป็นเส้นที่เกิดจากแนวเส้นทแยง-สามารถลวงตาไปตามทิศทางและองศาของเส้น เส้นเฉียงหรือเส้นทแยง เส้นซิกแซ็กในเสื้อผ้าได้แก่ ลวดลายผ้า โครงสร้างการทอของผ้า แนวเส้นเหล่านี้นำไปใช้ในการออกแบบเสื้อผ้ามักจะให้ความรู้สึกเพิ่มขนาดขึ้น

2) เส้นโค้ง จัดเป็นเส้นที่มีความคล้อยตามเส้นของรูปร่างมากที่สุด และเป็นเส้นที่ถูกนำไปใช้ในกรณีที่ต้องการให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน นุ่มนวล นอกจากนั้นยังให้ความรู้สึกคล่องแคล่วมากขึ้นตามแนวเส้นโค้งที่ขยายกว้างเพิ่มขึ้นจนเป็นแนววงกลม เส้นโค้งในตัวเสื้อมีความสัมพันธ์กับส่วนโค้งของรูปร่าง ดังนั้นนำรูปร่างโค้งเว้ามากเท่าไรก็ทำให้เป็นการเน้นสัดส่วนให้เด่นชัดมากขึ้น การนำเส้นมาใช้ในการออกแบบโครงสร้างของแบบเสื้อแล้วก็จะได้เส้นกรอบนอก (silhouettes) ของแบบเสื้อนั้นๆ ซึ่งเส้นกรอบนอกจะเป็นสิ่งแรกที่สร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็น ดังนั้นเส้นกรอบนอกของแบบเสื้อที่ดีก็จะส่งผลให้เสื้อผ้าและรูปทรงของส่วนประกอบในตัวเสื้อ เช่น แขนเสื้อ ปกเสื้อ กระโปรง คูดี้และสร้างความประทับใจต่อผู้พบเห็นมากยิ่งขึ้นเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า ได้มีวิวัฒนาการจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีเพียง 3 แบบ เท่านั้นที่มีการนำไปใช้และดัดแปลงไปบ้างตามสมัยนิยม ได้แก่ ทรงตรง (tubular) ทรงกระดิ่ง (bouffant) ทรงหางกระรอก (bustle) ในเสื้อผ้าชั้นสูงมักนิยมใช้เส้นกรอบนอกที่เป็นทรงตรง หรือทรงกระดิ่ง เช่น ชุดไทย ชุดราตรี เป็นต้น แต่ถ้าวเสื้อผ้าที่ผลิตจำนวนมากๆ ก็จะใช้เส้นกรอบนอกรูปทรงระดับปานกลางที่อยู่ระหว่างรูปทรง 2 แบบ เช่น ทรงตรงกับทรงกระดิ่ง และจะเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมในแต่ละปี

1.4.2 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในการแต่งกาย ได้แก่ ความกลมกลืนของสีเสื้อผ้าและการตกแต่ง การใช้สีตกแต่ง ควรมีความกลมกลืนกับบุคลิก อายุ เพศ และวัย ผู้สูงอายุควรใช้เสื้อผ้าที่มีสีเข้ม ไม่ฉูดฉาด เพราะจะทำให้ดูอ่อนโยน

1.4.3 การตัดกัน (Contrast)

การตัดกันในการแต่งกาย ทำได้หลายวิธี ทั้งในด้านการตัดกันด้วยขนาด ลวดลาย แบบหรือสี การตัดกันเพื่อสร้างจุดเด่น ดังนั้นในการตัดกัน จึงควรคำนึงถึงผู้สวมใส่ ว่ามีบุคลิกภาพที่เหมาะสมอย่างไร ในการตัดกันควรพิจารณาถึงปริมาณของการตัดกัน ซึ่งไม่เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ของผลงาน เช่น การใช้สีตัดกันของเสื้อผ้า ควรตัดกันไม่เกิน 80 เปอร์เซ็นต์

1.4.4 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพของการแต่งกายคล้ายกับความกลมกลืน ซึ่งเน้นในด้านความสัมพันธ์และความสอดคล้อง ในการแต่งกายควรให้ความสอดคล้องในด้านแบบ สี หรือการตกแต่ง ให้ผสมกลมกลืนเป็นกลุ่มเดียวกัน หรือในลักษณะเดียวกันเพื่อดูเรียบร้อยสวยงาม เอกภาพในการแต่งกายได้แก่การแต่งกายในชุดทำงานที่มีสีเดียวกัน ตกแต่งในแบบเรียบง่าย แต่ดูคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน

1.4.5 การซ้ำ (Repetition)

ในการแต่งกายการเรียงกระดุมของเสื้อผ้าก็คือการซ้ำ การซ้ำทำในลักษณะของการตกแต่ง เช่น การติดลูกไม้รอบคอเสื้อ หรือชายกระโปรง หรือการตกแต่งด้วยลวดลายของผ้า และสีของการตกแต่ง เหตุที่ต้องทำซ้ำก็เพื่อดึงดูดความสนใจ หรือเบี่ยงเบนความสนใจของส่วนบกพร่องต่างๆ ของร่างกายนั่นเอง

1.4.6 จังหวะ (Rhythm)

ในการแต่งกาย จังหวะเปรียบเสมือนช่วงระยะของการนำสายตาที่เชื่อมโยงหรือต่อเนื่องกัน หรือการประสานต่อเนื่องกันของสายตาวงมีจังหวะของส่วนประกอบเครื่องแต่งกาย เช่น ปกเสื้อ เข็มขัด กระโปรงหรือรองเท้า การออกแบบเสื้อผ้าอย่างมีจังหวะก็เพื่อสานองค์ประกอบย่อยเข้าเป็นองค์ประกอบใหญ่ เพื่อสร้างจุดเด่นที่ชัดเจน การเชื่อมโยงสายตาวงมีจังหวะสามารถทำได้โดยการซ้ำของวัสดุที่คล้ายกัน หรือต่างกัน โดยทำเป็นจังหวะที่เหมือนกันหรือต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสร้างจุดสนใจนั้นๆ

1.4.7 การเน้น (Emphasis)

เมื่อจังหวะสร้างจุดเด่น จุดเด่นนั้นจะทำให้เกิดการเน้น ในการเน้นของการแต่งกายเป็นการอำพรางข้อบกพร่อง โดยเบี่ยงเบนความสนใจไปยังส่วนอื่น หรือในขณะเดียวกันการเน้นอาจเรียกร้องหรือสร้างจุดสนใจให้กับการออกแบบนั้น ๆ ในการเน้นอาจเน้นด้วยเครื่องประดับ ลวดลาย หรือสีเส้นของลวดลายผ้า

1.4.8 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในการแต่งกายทำได้หลายวิธี ในการสร้างความสมดุลของการแต่งกายจะจัดแบ่งเป็นด้านบน และด้านล่าง เช่น เสื้อและกระโปรง หรือเสื้อกับกางเกง การทำให้สมดุล อาจใช้ลวดลายหรือน้ำหนักของสีเสื้อผ้าช่วยในการแบ่งน้ำหนักได้ เช่น ใส่กระโปรงสีดำ และใส่เสื้อสีขาวสลับดำ เป็นต้น

1.4.9 สี (color)

สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบเสื้อผ้า เช่นเดียวกับเส้น นับว่าเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เราสามารถมองเห็นสีต่างๆ ได้ในความรู้สึกที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจาก

สภาพความเข้มของแสงที่ตกกระทบและสะท้อนกับสีที่มีความอ่อนแก่ที่แตกต่างกันเข้าสู่สายตา ไม่ว่าจะ เป็นแสงที่เกิดจากธรรมชาติหรือแสงที่เกิดจากไฟฟ้าแสงมากก็ทำให้สีมีความสว่างและชัดเจนมาก แต่ถ้าแสงน้อยก็จะทำให้สีหม่นและลดความสดใสลงได้ และที่สำคัญสีเป็นสิ่งที่สร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็นและสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วกว่าองค์ประกอบอื่นๆ บนตัวเสื้อ สีเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการออกแบบเสื้อผ้า เนื่องจากสีทำให้สะดุดตา และเป็นสิ่งที่ ผู้คนจะมองเห็นและจดจำเราได้ หากเลือกใช้สีให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคลิก กาลเทศะและ สภาพแวดล้อม และจะช่วยให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองอีกด้วย ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการนำสีมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าได้นั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างทอ่งแท้เกี่ยวกับพื้นฐานของสีแล้วยังจะต้องรู้เกี่ยวกับหลักการนำสีไปใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า

ในการแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สีทางจิตวิทยาจะมีปฏิกิริยาต่ออารมณ์ของการ แต่งกาย ดังนี้

- สีแดง เป็นสีที่กระตุ้นจิตใจเป็นอย่างดี เข้ายวน ร้อนแรง ผู้ที่ใส่สีแดงจะต้องเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเอง เปิดเผย และเป็นผู้นำ
- สีเหลือง เป็นสีที่บ่งบอกถึงความเป็นมิตรมีอารมณ์ดี ร่าเริง อ่อนโยน มีพลัง ความฉลาด และจินตนาการ สนใจงาน การใส่สีเหลืองอาจลดความสดใสหรือใส่เป็นเสื้อคลุมจะทำให้ลดความเจิดจ้าลง
- สีเขียว เป็นสีที่แสดงออกถึงความสุขุม เยือกเย็น เหมาะสำหรับงานที่ต้องใช้พลังหรือความคิด เมื่อใส่สีเขียวจะดูเป็นคนกระฉับกระเฉงและพัฒนาตนเอง
- สีฟ้า เป็นสีของความสงบและพักผ่อน มักใส่ในวันหยุดในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ดูสดชื่น ควรเลี่ยงสีฟ้าหากรู้สึกหดหูเพราะจะทำให้เหงามากขึ้น ควรใส่คู่กับสีส้มอ่อน
- สีม่วง เป็นสีที่ขริ่ม สง่า เกิดความศรัทธาและความสงบ หากเป็นคนที่เปิดกว้างจะยอมรับสีม่วงได้ สีม่วงปนแดงจะสร้างความมั่นใจได้ดี
- สีขาว เป็นสีที่ใสสะอาด เข้าได้กับทุกสี ชอบค้นหาความจริงของชีวิต เป็นสีของนักคิดเมื่อใส่สีขาวจะทำให้ขาดอำนาจในการตัดสินใจ
- สีดำ เป็นสีที่แสดงออกถึงความมั่นใจในตัวเอง ผู้ที่ใส่สีดำจะแสดงถึงการให้ผู้อื่นนับถือ เป็นสีที่ชอบอยู่อย่างโดดเดี่ยว
- สีน้ำเงิน เป็นสีที่ควบคุมตนเองได้ดี มีความลึกซึ้ง รับผิดชอบ สนุกกับทุกเรื่อง ควรใช้สีน้ำเงินกับสีสดใสต่างๆ จะทำให้ดูดีขึ้น

1.5 หลักการแก้ไขข้อบกพร่องด้วยเครื่องแต่งกาย

หลักการทางการออกแบบเครื่องแต่งกายสามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องและอำพรางข้อบกพร่องต่างๆ ของร่างกายได้ ดังตัวอย่างที่จะกล่าวต่อไปนี้

1.5.1 รูปร่างผอมสูง ถึงแม้จะมีรูปร่างดี แต่หากใส่เสื้อผ้ารัดรูปมากเกินไป เช่น ใส่เสื้อแขน กุด หรือผ้ายัดบางรัดรูปจะเน้นให้เห็นสรีระที่ผอมบางชัดเจน ควรใส่เสื้อผ้าที่หนา ๆ หรือจีบพองฟู เพราะจะเสริมให้ตึงหนาขึ้น และมีบุคลิกที่ดีขึ้น

1.5.2 รูปร่างอ้วนเตี้ย หากคอสั้นทำให้คอดูยาวขึ้น ควรใส่เสื้อคอวี หรือคอเชิรต์จะช่วยให้ ใบหน้าดูยาวขึ้น ไม่ควรใส่เสื้อปิดคอจะทำให้คอสั้นลง ลวดลายของเสื้อผ้าควรเป็นดอกเล็กๆ และลาย ตั้ง ห้ามใส่ฟองน้ำเสริมไหล่เพราะจะดูหนาขึ้น ไม่ควรใส่ชุดติดกันเพราะจะเน้นขนาดและตัดกันอย่าง ชัดเจน นอกจากนี้ควรสวมกระโปรง และเสื้อแยกชิ้น และมีสีเข้ม ไม่ควรใช้ผ้าหนาเพราะจะเพิ่มความ อ้วนขึ้นอีก

1.5.3 สะโพกใหญ่ ไม่ควรสวมเสื้อเอวลอย เพราะจะเน้นสะโพกชัดเจน ควรสวมกระโปรงที่ ตัดเย็บจากผ้าหนัก ๆ พริ้วทั้งตัว สีเข้มเพื่ออำพราง ไม่ควรสวมกระโปรงหรือกางเกงที่รัดรูป เพราะจะ เน้นความใหญ่ของสะโพก และควรสวมกระโปรงคลุมเข้าเพื่อกระชับสะโพกมากขึ้น

1.5.4 หน้าอกใหญ่ สวมเสื้อที่มีปกหรือคอวี เพราะจะทำให้ทรงอกดูเล็กลง ใส่เสื้อสีเข้ม ตัดเย็บด้วยผ้าที่บางเบา หลีกเลียงเสื้อที่มีลวดลาย หรือมีกระเปาะที่หน้าอก เพราะจะทำให้เกิดจุดเด่น และเพิ่มความหนาให้หน้าอกได้

1.5.5 ไหล่แคบ ควรสวมเสื้อผ้าที่มีฟองน้ำและเลือกผ้าพริ้วบาง

1.6 รูปแบบและประเภทของเครื่องแต่งกาย

1.6.1 รูปแบบและประเภทของกระโปรง

ภาพที่ 2 รูปแบบและประเภทของกระโปรง A-line, Peasant, Circular, Bubble, Dirndl

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

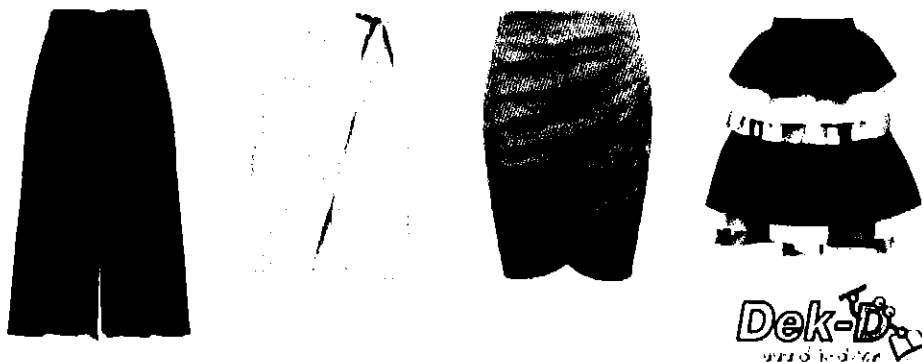
1. A-line skirt เป็นกระโปรงทรงเอ จะแคบที่สุดช่วงเอวลงมาค่อยๆกว้างขึ้นเรื่อยๆ
2. Peasant skirt กระโปรงบาน พลิ้ว มีเส้นแนวขวางคั่นเป็นชั้นซึ่งเส้นนี้อาจเป็นแค่การเดินด้ายหรือจะใช้ผ้าอีกชนิดมาเย็บคั่นก็ได้
3. Circular skirt ถ้ากางกระโปรงนี้กับพื้นจะเป็นผ้าเป็นวงกลมที่มีรูตรงกลางแบบโดนัท ซึ่งรูตรงนั้นคือเอว กระโปรงจะพลิ้ว เป็นคลื่น
4. Bubble skirt กระโปรงทรงบอลูนที่เราเรียกกัน เอวจะรัด แล้วป่องออกช่วงสะโพก ปลายกระโปรงงุ้มเข้ามาดูพองลม
5. Dirndl skirt คล้ายทรงบอลูนที่แน่นตรงเอวแล้วพองตรงสะโพก แต่ต่างกันตรงที่ชายกระโปรงไม่ได้เป็นขยุ้ม หรืองุ้มเข้ามาแบบบอลูน แต่จะทิ้งตัวไปเลย
6. Flared skirt ทรงจะคล้ายกระโปรงทรงเอ แต่ด้านล่างจะบาน พลิ้วออกไป มีความยาวเลยเข่าลงไป

ภาพที่ 3 รูปแบบและประเภทของกระโปรง Gored, Pleated, Broomstick
Pencil, Tube

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Gored skirt เป็นกระโปรงที่มีลูกเล่นการเย็บผ้าซ้อนอีกเป็นพับๆ ถ้ายืนตรงๆ ดูเหมือนกระโปรงทั่วไป แต่เวลาเดินหรือขยับตัวจะเห็นผ้าที่พับจับซ้อนไว้อีกชั้น ทำให้ดูมีมิติมากขึ้น
2. Pleated skirt กระโปรงพืด หรือกระโปรงที่เป็นจีบแนวตั้งถี่ๆ เหมือนกระโปรงนิสิตนักศึกษาทั่วไป
3. Broomstick skirt คล้ายกับกระโปรง peasant แต่มีความยับในเนื้อผ้ามากกว่า มีรอยยับย่นทั้งกระโปรง กระโปรงทรงนี้มักเย็บเส้นแนวขวางเป็นชั้นๆ เช่นกัน และมักมีความยาวระดับครึ่งแข้งลงไป
4. Pencil skirt กระโปรงทรงดินสอเป็นกระโปรงตรงเข้ารูป มักยาวประมาณเข่า
5. Tube skirt คล้ายกับกระโปรงทรงดินสอ แต่จะแน่นมากกว่าเพราะทำจากผ้ายืด เวลาใส่จะเดินค่อนข้างลำบากเพราะเหมือนบีบขาเข้าหากันตลอดเวลา มักมีความยาวเลยเข่าลงไป

ภาพที่ 4 รูปแบบและประเภทของกระโปรง Culottes, Wrap, Tulip, Layered

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Culottes เป็นกระโปรงกึ่งกางเกง มีลักษณะบานพลั่ว แบบกระโปรงแต่เป็นกางเกง
2. Wrap skirt กระโปรงที่มากเป็นผ้าผืนหนึ่งแล้วต้องจับตรงเอวมามัด
3. Tulip skirt ส่วนหน้าของกระโปรงเป็นผ้าสองชั้นทับเหลื่อมกันจนโชว์ช่วงขา ด้านหน้า รูปทรงกระโปรงเวลามองจากข้างหน้าจะเหมือนดอกทิวลิปกลับหัว
4. Layered skirt กระโปรงที่เป็นชั้นๆ จะซ้อนกันกี่ชั้นก็ได้

ภาพที่ 5 รูปแบบและประเภทของกระโปรง Cargo, Crinoline, Kilt, Skort, Skater

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Cargo skirt ตัดแปลงมาจาก cargo pants ของทหารที่เป็นกางเกงมีกระเป๋า เยอะ ทำจากผ้าหนา
2. Crinoline กระโปรงแบบมีส้อมข้างในให้พอง
3. Kilt-skirt เป็นกระโปรงประเภท wrap ที่ต้องจับมาผูกเอาเอง แต่มีลักษณะเฉพาะ คือตัดแปลงจากกระโปรงชาวสก็อตที่ผู้ชายใส่ ตัวกระโปรงด้านหน้าจะดูเรียบ แต่ด้านหลังจะมีจีบเหมือนกระโปรงนักเรียน
4. Skort หรือ scooter skirt คือกระเปง เป็นกระโปรงกึ่งกางเกงนั่นเองเป็น กางเกงแต่มีผ้าปิดข้างหน้าให้ดูเป็นกระโปรง
5. Skater skirt เป็น circular skirt ประเภทหนึ่ง มีลักษณะเฉพาะคือเป็นกระโปรง เอวสูงและสั้นอยู่ประมาณครึ่งขาอ่อน ทำจากผ้าที่ค่อนข้างพลิ้ว

1.6.1 รูปแบบและประเภทของเสื้อ

ภาพที่ 6 รูปแบบและประเภทของเสื้อ Ascot collar, Bertha collar

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Ascot collar เป็นเสื้อปกสูงตั้ง มีไทหรือโบว์สำหรับผูกใต้ตัวปก
2. Bertha collar ปกคอกลมระบายกว้างๆ จะอยู่ช่วงรอบคอหรือรอบไหล่ มักทำจาก ผ้าลูกไม้หรือผ้าโปร่งๆ

ภาพที่ 7 รูปแบบและประเภทของเสื้อ Buster brown collar, Button-down collar, Cape collar, Chelsea collar

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

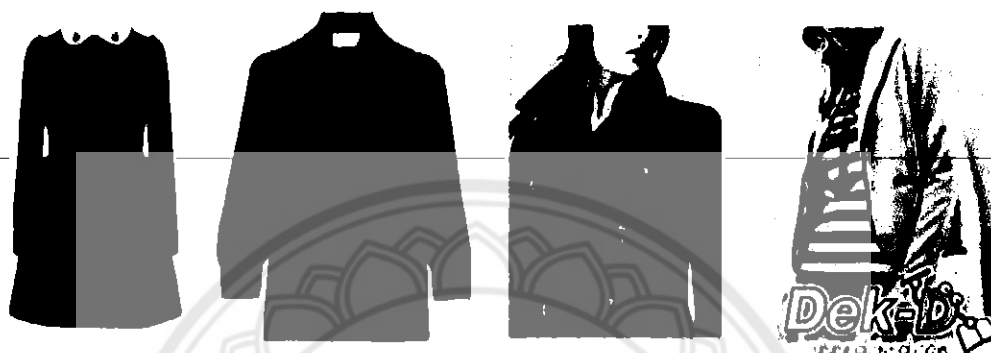
1. Buster brown collar ปกแบนกว้าง มักมีระบายตรงปลายปก และผูกโบว์ได้ปก
2. Button-down collar ปกแบบที่มีกระดุมให้ติดปกยึดไว้กับตัวเสื้อ
3. Cape collar ปกที่ทำเหมือนเป็นผ้าคลุม
4. Chelsea collar ปกที่ลงมาเป็นคอวียาวๆ ถึงหน้าอก ปลายปกแหลมๆ

ภาพที่ 8 รูปแบบและประเภทของเสื้อ Jabot collar, Johnny collar, sailor collar

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Jabot collar ปกคอตั่งที่มีผ้าจับจีบหรือระบายเย็บติดลงมาจากปก
2. Johnny collar ปกเปิดถาวรกับคอวีที่ไม่ลึก
3. sailor collar ปกกะลาสี ด้านหน้าเป็นคอวี ส่วนด้านหลังเป็นสี่เหลี่ยม

ภาพที่ 9 รูปแบบและประเภทของเสื้อ Peter Pan collar, Pussy bow, Revere collar, Shawl collar

ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

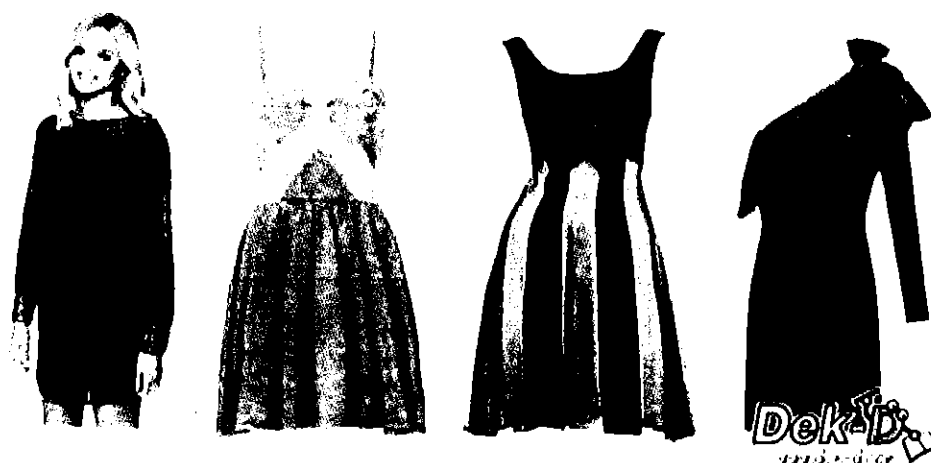
1. Peter Pan collar ปกคอกกลมแบนๆ ปลายมน ปกมีขนาดไม่ใหญ่
2. Pussy bow ปกที่เป็นผ้าสำหรับผูกโบว์ในตัว
3. Revere collar ปกคอวีแบนที่มีรอยยักแหลมเข้าไปจนเหมือนแบ่งปกเป็นสองส่วน
4. Shawl collar ปกขอบโค้งที่เป็นส่วนเดียวกับเสื้อทำให้ดูเป็นคอวีลึก เป็นดีไซน์ที่พบในเสื้อตัวนอกของผู้หญิงบ่อย

1.6.3 รูปแบบและประเภทของชุดเดรส

ภาพที่ 10 รูปแบบและประเภทของชุดเดรส Bustle, Crinoline, Gynslip, Jumper
ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Bustle dress ชุดสมัยก่อนที่กระโปรงด้านหลังจะพองๆ ใหญ่ๆ มีรายละเอียดของชุดเยอะ
2. Crinoline dress เดรสที่ตรงกระโปรงเป็นส้อมข้างใน จะเป็นส้อมไม้ หรือส้อมผ้าหลายๆชั้น
3. Gynslip เดรสที่เป็นชุดเอี๊ยมกระโปรงของนักเรียนหญิง มีทั้งแบบคอวี คอกกลม และคอเหลี่ยม ข้างในจะใส่เสื้อเชิ้ตนักเรียนสีขาวไว้
4. Jumper dress เป็นเดรสแขนกุดที่ใส่ทับเสื้อแขนยาวข้างในอีกที

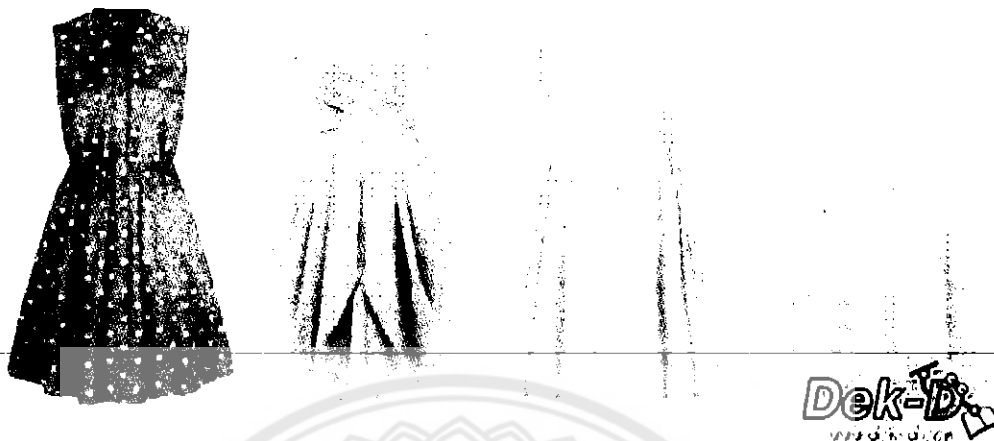
ภาพที่ 11 รูปแบบและประเภทของชุดเดรส Corset, Empire waist, one-shoulder
ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Corset dress หรือ bustier คือเดรสที่ช่วงหน้าอกมีลักษณะเหมือนเสื้อชั้นใน
2. Empire waist dress เดรสที่รัดเข้าทรงตรงใต้หน้าอกก่อนจะทิ้งตัวลงมา
3. one-shoulder dress เดรสที่มีไหล่ข้างเดียว

ภาพที่ 12 รูปแบบและประเภทของชุดเดรส Peplum, Bodycon, Shift
ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Peplum dress เดรสที่ช่วงเอวมีระบายเพิ่มออกมา
2. Sheath dress เดรสเข้ารูปแบบพอดีตัว
3. Bodycon หรือ stretch dress เดรสรัดรูป ทำจากผ้ายืดเหมือนยางยืด เน้นทรวดทรงมาก
4. Shift dress เดรสสั้นแขนกุดทรงบานออกคล้ายกระโปรงทรงเอ

ภาพที่ 13 รูปแบบและประเภทของชุดเดรส Shirt, Strapless, spaghetti strap, halter
ที่มา: <https://www.dek-d.com/studyabroad/41498/>

1. Shirt dress เดรสที่เหมือนเสื้อเชิ้ตตัวยาว จะมีกระดุมหน้าถึงแค่ช่วงเอวหรือจะมีกระดุมหน้าไปจนสุดชายกระโปรงก็ได้
2. Strapless dress เดรสเกาะอก ไม่มีสาย
3. spaghetti strap dress เดรสสายเดี่ยวสายเล็กๆ
4. halter dress เดรสคล้องคอ

2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการทางสายตา

คนที่บกพร่องทางการมองเห็น หรือผู้พิการทางสายตา หมายถึงผู้ที่ไม่เห็น หรือ พอเห็นเห็นแสง เห็นเลือนลาง และมีความบกพร่องทางสายตา ทั้งสองข้าง โดยมีความสามารถในการมองเห็นได้ไม่ถึง 10% ในการมองเห็นเมื่อเทียบกับคนสายตาปกติ

2.1 ข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย

คนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการในประเทศไทย มีจำนวน 1,568,847 คน (ร้อยละ 2.38 ของประชากรทั้งประเทศ) เป็นเพศชาย จำนวน 839,160 (ร้อยละ 53.49) และเพศหญิง จำนวน 729,687 คน (ร้อยละ 46.51)

2.1.1 สถิติสาเหตุความพิการ

- ภาวะความเจ็บป่วยและโรคต่าง ๆ ในภายหลัง (ความดันโลหิตสูง/หลอดเลือดหัวใจตีบ/ข้อสันหลังอักเสบ/โรคติดเชื้อ/เบาหวาน/ลมชัก) ร้อยละ 29.62
- ความพิการแต่กำเนิด ร้อยละ 20.30 - อุบัติเหตุร้อยละ 14.35
- กรรมพันธุ์ร้อยละ 0.50 - มากกว่า 1 สาเหตุ ร้อยละ 3.32
- แพทย์ไม่ระบุสาเหตุความพิการร้อยละ 31.91

2.1.2 สถิติประเภทความพิการ

- ทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวจำนวน 752,910 คน (ร้อยละ 48.07)
- ทางการได้ยินจำนวน 278,550 คน (ร้อยละ 17.78)
- ทางการเห็นจำนวน 168,422 คน (ร้อยละ 10.75)
- ทางสติปัญญาจำนวน 113,021 คน (ร้อยละ 7.22)
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรมจำนวน 112,456 คน (ร้อยละ 7.18)
- ออทิสติกจำนวน 7,985 คน (ร้อยละ 0.51)
- ทางการเรียนรู้จำนวน 6,687 คน (ร้อยละ 0.43)
- พิการมากกว่าหนึ่งประเภทจำนวน 108,862 คน (ร้อยละ 6.95)
- ไม่ระบุประเภทความพิการจำนวน 17,047 คน (ร้อยละ 1.11)

2.1.3 สถิติวิเคราะห์ตามอายุและประเภทความพิการ

- คนพิการที่อยู่ในวัยทำงานอายุระหว่าง 15 - 60 ปีมีจำนวน 748,941 คน (ร้อยละ 47.82)
- คนพิการอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 768,713 คน (ร้อยละ 49.08)
- คนพิการที่มีอายุระหว่าง 22 - 59 ปีและคนพิการวัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกายมากที่สุด ร้อยละ 47.21 และร้อยละ 53.41 ตามลำดับ
- คนพิการที่อยู่ในวัยเด็กและวัยศึกษา (แรกเกิด - 21 ปี) มีอัตราส่วนของคนพิการทางสติปัญญามากที่สุด ร้อยละ 29.09

2.2 ประเภทของผู้พิการทางสายตา

2.2.1 ตาบอดสนิท

หมายถึง คนที่ไม่สามารถมองเห็นได้เลย หรืออาจมองเห็นได้บ้างไม่มากนัก ไม่สามารถใช้สายตา หรือไม่มีการใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ ในการเรียน การสอน หรือทำกิจกรรมได้ ต้องใช้ประสาทสัมผัส อื่นแทนในการเรียนรู้

2.2.2 ตาบอดไม่สนิท หรือบอดเพียงบางส่วน สายตาเลือนราง

หมายถึง มีความบกพร่องทางสายตา สามารถมองเห็นบ้าง แต่ไม่เท่าคนปกติ เมื่อทดสอบสายตาประเภทนี้ จะมีสายตาข้างดี สามารถมองเห็นได้ในระยะ 20/60 หรือน้อยกว่านั้น

2.3 การดำเนินชีวิตของผู้พิการทางสายตา

การเดินทางของผู้พิการทางสายตาขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายประการ เช่น ทักษะในการทำ ความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว เทคนิคในการใช้ไม้เท้าขาว หรืออุปกรณ์ช่วยในการเดินทางชนิดอื่นๆ นอกจากนี้ ยังขึ้นกับสภาพแวดล้อม เจตคติของผู้คนรอบข้าง ความคาดหวังของผู้อื่น หรือตนเองที่มีต่อความสามารถของคนตาบอดแต่ละคน สิ่งที่ใช้ในการรับรู้ของผู้พิการทางสายตา โดยทั่วไปแล้ว ผู้พิการทางสายตาที่พิการมาแต่ยังเด็ก จะได้รับการสอนให้ใช้อักษรเบรลล์เป็นสื่อในการอ่านหรือเขียนหนังสือ นอกจากนี้ ก็อาจเรียนรู้ผ่านสื่ออื่น เช่น เสียง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อักษรขยายใหญ่ สำหรับคนที่เห็นเลือนราง แน่ใจว่าการใช้ชีวิตแบบมองไม่เห็นไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ผู้พิการทางสายตาไม่ได้พิการในการใช้ชีวิต และยังสามารถใช้ประสาทสัมผัสอื่นนอกจากดวงตาต่างก็เติมเต็มสิ่งที่ขาดไปได้ในชีวิตได้ ดังนี้

2.3.1 เสียง มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของผู้พิการทางสายตามาก เพราะสามารถช่วยให้ผู้พิการทางสายตาจำแนกสิ่งรอบตัวได้ เช่น แยกแยะบุคคลจากเสียงพูด ช่วยในการทำงาน และเสพสิ่งบันเทิงต่างๆ ซึ่งแท้จริงแล้วผู้พิการทางสายตาไม่ได้หูดีกว่าคนทั่วไป เพียงแค่ต้องใช้หูในชีวิตประจำวันมากกว่าจึงสังเกตสิ่งต่าง ๆ ได้ละเอียดขึ้น และที่น่าสนใจคือผู้พิการทางสายตาสามารถทำ Ecolation ได้ คือ เมื่อผู้พิการทางสายตาต้องการรู้ตำแหน่งของวัตถุที่อยู่ใกล้ ๆ พวกเขาจะทำเสียงด้วยการ เตะ ลื่น ตบมือ หรืออื่น ๆ ตามความถนัด แล้วคอยฟังคลื่นเสียงที่ตกกระทบกับวัตถุ แล้วสะท้อนกลับมาถึงหูและสมอง เพื่อหาตำแหน่งของสิ่งนั้น ๆ

2.3.2 กลิ่น มีความสำคัญกับผู้พิการทางสายตาเช่น เวลาเดินทางไปตามสถานที่ต่าง ๆ กลิ่นเฉพาะของสถานที่นั้นจะช่วยบอกตำแหน่ง และช่วยไม่ให้หลงทาง เช่น กลิ่นแอร์ แสดงว่ามีห้างสรรพสินค้าอยู่ไม่ไกล และกลิ่นยังช่วยให้พวกเขาสามารถแยกแยะชนิดของอาหารได้ด้วย

2.3.3 สัมผัส ผู้พิการทางสายตาจำเป็นต้องใช้การสัมผัสอย่างมากในชีวิตประจำวัน ทั้งการเลือกซื้อของจำพวกเสื้อผ้า ผักผลไม้ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีขนาดและบรรจุภัณฑ์ที่ไม่เหมือนกัน ไปจนถึงแยกแยะจากวัสดุรูปร่างต่าง ๆ

2.3.4 รส มีความสำคัญกับผู้พิการทางสายตา เช่น การปรุงอาหาร ผู้พิการทางสายตาจะทำการชิมรสชาติของเครื่องปรุงก่อนเพื่อให้ทราบว่าเป็นเครื่องปรุงชนิดไหน ก่อนที่จะทำการปรุงอาหาร

2.4 อักษรเบรลล์

อักษรเบรลล์ เป็นตัวอักษรสำหรับผู้พิการทางสายตาซึ่งถูกพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1921 โดยครูตาบอดชาวฝรั่งเศสชื่อ หลุยส์ เบรลล์ (Louis Braille) อักษรเบรลล์ขนาด 1 เซลล์ ประกอบด้วยปุ่มนูนเล็กๆ จำนวน 6 ปุ่มวางตัวในลักษณะต่างๆ กันไปตามรหัสที่กำหนดขึ้นใช้แทนตัวอักษรปกติ หรือสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ หรือสัญลักษณ์อื่นๆ สำหรับระบบอักษรเบรลล์ที่กำหนดใช้แทนพยัญชนะ สามารถดูได้ดังนี้

ภาพที่ 14 ตำแหน่งของปุ่มนูนซึ่งกำกับด้วยตัวเลข 1 ถึง 6

ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=roseblindgirl&month>.

พยัญชนะไทย

ก	ข	ช	ค	ค	ฌ	ง	จ	ฉ	ช
ข	ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด
ด	ถ	ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส
ห	ฬ	อ	ฮ						

ภาพที่ 15 อักษรเบรลล์พยัญชนะไทย

ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=roseblindgirl&month>

สระและวรรณยุกต์ไทย

ะ	า	ิ	ี	ึ	ุ	ู	เ-ะ	เ-
แ-ะ	แ-	โ-ะ	โ-	เ-าะ	-อ	เ-อะ	เ-อ	
เ-ียะ	เ-ีย	เ-ือะ	เ-ือ	เ-ัวะ	เ-ัว	เ-ำ	เ-ไ	เ-เ
ฤ	ฤา	ฦ	ฦา					

ั	็	๋	่	้	๊	๋	ั	ั	(-)	“ ”

ภาพที่ 16 อักษรเบรลล์สระและวรรณยุกต์ไทย

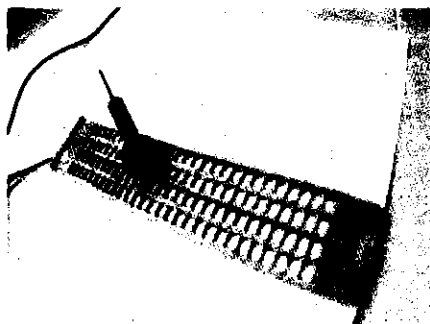
ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=roseblindgirl&month>

ภาษาอังกฤษ										
1	2	3	4	5						
A	B	C	D	E						
					ตัวเลข					
6	7	8	9	0	เครื่องหมายนำเลข					
F	G	H	I	J	1	2	3	4	5	
K	L	M	N	O	6	7	8	9	0	
P	Q	R	S	T						
U	V	W	X	Y						

ภาพที่ 17 อักษรเบรลล์ที่กำหนดใช้แทนอักษรในภาษาอังกฤษและตัวเลข

ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=roseblindgirl&month>

การบันทึกและแสดงผลอักษรเบรลล์แบบดั้งเดิมทำได้โดยการใช้ดินสอกดลงบนด้านหลังของกระดาษให้เกิดรอยปุ่มในตำแหน่งที่กำหนดด้วยช่องว่างบนแผ่นสเลตเมื่อพลิกด้านหน้าของกระดาษกลับขึ้นมาจะได้ปุ่มนูนของอักษรเบรลล์ตามต้องการ การใช้งานระบบอักษรเบรลล์แบบนี้ผู้ใช้ต้องฝึกฝนจนชำนาญเนื่องจากการเขียนให้เกิดปุ่มนูนบนกระดาษจะกลับด้านกันกับการอ่านอักษรผ่านสัมผัสที่ปลายนิ้ว รูปที่ 5 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้เขียนอักษรเบรลล์บนกระดาษและการอ่านอักษรเบรลล์ด้วยสัมผัสที่ปลายนิ้ว

ภาพที่ 18 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้เขียนอักษรเบรลล์บนกระดาษและการอ่านอักษรเบรลล์
ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=roseblindgirl&month>

3. หลักการตลาดของกลุ่มสตรีวัยรุ่น

3.1 พฤติกรรมวัยรุ่นในไทย

พฤติกรรมวัยรุ่นในไทยทุกยุคทุกสมัยไม่เคยเปลี่ยน แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปคือสภาพแวดล้อมของสังคม และสิ่งที่สังคมให้กับวัยรุ่นและเทคโนโลยีในแต่ละสมัยสูตรสำเร็จของพฤติกรรมวัยรุ่นนั้นไม่ได้มีมากมายซับซ้อนแต่เพราะสิ่งที่เป็นรากฐานของพฤติกรรมวัยรุ่น มี 5 อย่างคือ

- ความใฝ่ฝัน เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เพิ่งผ่านพ้นวัยเด็ก มีจินตนาการมีความใฝ่ฝันมาก เพราะยังไม่มีปัญหาใดๆ มารบกวน วัยรุ่นจึงสามารถรับกระแสแห่งวัฒนธรรมที่มากับสื่อต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ที่ถูกจำกัดกับวัยดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว

- ขอบลอง มนุษย์ในวัยรุ่นชอบที่จะทดลองทำสิ่งใหม่ๆ ตามกระแสวัฒนธรรมที่ได้รับมา ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้มีการกลั่นกรองถึงความถูกต้องเหมาะสม จนบางครั้งดูเหมือนเป็นการพยายามทำสิ่งที่ฝืนกฎเกณฑ์

- ร้อนแรง วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว จากเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ด้วยพลังของฮอร์โมนเพศที่มีอยู่ในร่างกาย ซึ่งพลังของฮอร์โมนเพศนี้ส่งผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่นที่ต้องการจะทำสิ่งที่ตนเองเห็นว่าควรจะทำในทันที ซึ่งบางครั้งการกระทำนั้นๆ ก็แสดงออกซึ่งอารมณ์ที่รุนแรงของวัยรุ่น

- เร็ว เป็นคำจำกัดความที่แสดงถึงการแสดงออกซึ่งอารมณ์วัยรุ่นอีกประการหนึ่ง ซึ่งเกินความหมายครอบคลุมถึงการต้องการทำอะไรๆ ก็ตามให้ทันใจที่ตัวเองต้องการ รวมทั้งการตัดสินใจชอบ รัก เกลียด สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

- การรวมกลุ่ม วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่ชอบสังคมชอบการรวมกลุ่มระหว่างเพื่อนฝูงมากที่สุด ในช่วงวัยนี้ มีเพื่อนฝูงกันเท่านั้นที่สามารถคุยกันในเรื่องต่างๆ ได้ในภาษาเดียวกัน รู้เรื่องและเข้าใจกัน

การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของวัยรุ่นแต่ละยุคสมัย ล้วนขึ้นอยู่กับรากฐาน 5 อย่างคือ ความใฝ่ฝัน การชอบลอง ร้อนแรง เร็ว และการรวมกลุ่ม และอิทธิพลสำคัญที่ทำให้ความนิยมของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปคือ สื่อภาพยนตร์ ทีวี สิ่งพิมพ์ และปัจจุบันมีเพิ่มมาอีกชนิดหนึ่งคือ อินเทอร์เน็ต ในเวลาเมื่อห้าสิบปีก่อนนั้น สื่อที่สื่อสารวัฒนธรรมถึงวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่จะมาจากตะวันตก (ที่สำคัญคืออเมริกา) แต่ปัจจุบันวัยรุ่นไทยได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมผ่านสื่อจากทางญี่ปุ่นและเกาหลี ด้วย ดังนั้นในปัจจุบัน วัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจึงถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมที่ผ่านสื่อมาจากอเมริกา ญี่ปุ่น และเกาหลี กระแสวัฒนธรรมจากอเมริกาและญี่ปุ่นที่วัยรุ่นไทยรับอยู่นี้ ไม่เพียงอยู่ในเมืองเท่านั้น แต่แพร่กระจายไปสู่ต่างจังหวัด แม้แต่ในเขตอำเภอรอบนอกในต่างจังหวัดด้วยเช่นกัน อิทธิพลที่มีผลสำคัญต่อวิถีการดำเนินชีวิตวัยรุ่นนอกจากสื่อแล้ว อีกส่วนหนึ่งคือครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ในอดีตผู้เป็นพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่นไทยจะมีแนวคิดอนุรักษ์ตามแนวจารีตประเพณีไทย วัยรุ่นที่เป็นหญิงจะถูกควบคุมอย่างเข้มงวดจากพ่อแม่ในด้านการดำเนินชีวิตในช่วงดังกล่าว เพราะผู้หญิงนั้นง่ายต่อการที่จะถูกทำให้เสียหาย วัยรุ่นเพศหญิงในอดีตจึงไม่ได้รับการอนุญาตให้ทำอะไรอย่างที่ไม่ต้องการมากนัก ทั้งการคบเพื่อนโดยเฉพาะเพื่อนผู้ชาย การเที่ยวเตร่

ปัจจุบันการดูแลลูกในวัยรุ่นของพ่อแม่สมัยใหม่เปลี่ยนไป วัยรุ่นที่เป็นหญิงได้รับการดูแลอย่างปล่อยให้ดำเนินชีวิตเสรีมากขึ้น การควบคุมเข้มงวดลดลง ซึ่งบ่อยครั้งกับพ่อแม่วัยรุ่นสมัยใหม่ก็เลี้ยงดูลูกในวัยรุ่นทั้งหญิงชายอย่างเสรี ทำให้วัยรุ่นสมัยใหม่มีไม่น้อยที่ทำอะไรตามใจที่ตนเองอยากทำ ชอบสิ่งที่ตนเองอยากชอบ และซื้อสิ่งที่ตนเองอยากซื้อ อิทธิพลของสื่อสมัยใหม่จากภาพยนตร์ ทีวี รวมถึงอินเทอร์เน็ต และวิธีการเลี้ยงดูวัยรุ่นของพ่อแม่สมัยใหม่นี้เองที่ทำให้เด็กเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าปกติ ปัจจุบันเด็กในวัย 13-14 ปีขึ้นไป ก็มีความต้องการ ความนิยมชมชอบ ความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับวัยรุ่นในวัย 16-17 ปีแล้ว และวัยรุ่นในวัย 17-18 ปี ซึ่งอยู่มัธยมปลาย ก็มีการรับรู้มีพฤติกรรมเช่นเดียวกันวัยรุ่นที่เรียนมหาวิทยาลัย

แม้ปัจจุบันบรรดาสินค้าต่างๆ ทั้งสินค้าไฮเทคโนโลยี และสินค้าคอนซูเมอร์จะเห็นว่า ตลาดวัยรุ่นเป็นตลาดเงินตลาดทอง มีจำนวนผู้บริโภคอยู่มากมาย สินค้าจำนวนมากจะมองว่าวัยรุ่นเป็นผู้ Create Brand Switching เป็น Trendsetter ซึ่งก็เป็นการมองที่ถูกต้อง เพราะวัยรุ่นสมัยใหม่มีกำลังซื้อสูง อีกทั้งการตัดสินใจใช้สินค้าของวัยรุ่นยังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้สินค้าของบุคคลในครอบครัว จึงทำให้ปัจจุบัน ถนนการตลาดทุกสายวิ่งเข้าหาวัยรุ่น แต่ถ้าแบรนด์สินค้าต่างๆ เหล่านั้น ไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงรากฐานพฤติกรรมวัยรุ่นทั้งห้าประการรวมทั้งพลังสำคัญสองชนิดที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน แม้จะประสบความสำเร็จในการทำตลาดเข้าหาวัยรุ่นในขั้นต้น แต่ความสำเร็จนั้นอาจจะไม่ได้ยั่งยืนยาวนานนัก แบรนด์นั้นๆ ก็อาจจะหายไปจากความทรงจำของวัยรุ่น

3.2 หลักการตลาดของกลุ่มวัยรุ่น

ผู้บริโภคกลุ่มนี้ ถือว่า มีอิทธิพลสูงต่อตลาดอุปโภคบริโภคในประเทศ นอกจากขนาดตลาดที่ใหญ่มาแล้ว คนกลุ่มนี้มีรายได้ค่อนข้างสูงแม้จะอยู่ในวัยหนุ่มสาวอายุเพียง 15-34 ปี และยังมีอัตราการใช้จ่ายต่อรายได้ที่สูงที่สุดเมื่อเทียบกับคนเจนเนอร์เรชันก่อนหน้าในช่วงอายุเดียวกันอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น กลุ่ม Gen Y ไทยเติบโตมาในยุคที่การใช้งานอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย กำลังแพร่หลาย ทำให้คนกลุ่มนี้มีความสนใจด้านไอทีและการติดต่อสื่อสารออนไลน์ส่งผลต่อทิศทางการตลาดของภาคธุรกิจในยุคดิจิทัล ดังนั้น ตลาด Gen Y จึงเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายที่สำคัญของธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคของไทย

เพื่อให้ธุรกิจก้าวมาเกมการแข่งขันที่ทวีความดุเดือด จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะเด่นของ Gen Y เพื่อนำมาปรับโมเดลธุรกิจให้เหมาะสม ด้วยอิทธิพลของเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต ทำให้ Gen Y มีคุณลักษณะที่แตกต่างไปจากเจนเนอร์เรชันก่อนหน้า

จากผลสำรวจตลาดผู้บริโภคในไทย อีไอซีพบคุณลักษณะเด่น 5 อย่างของ Gen Y

- เป็นกลุ่มที่มีความคล่องตัวด้านเทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน
- ชอบมีสังคม ผ่านการแชร์ประสบการณ์หรือเรื่องราวที่สนใจผ่านช่องทางออนไลน์เพื่อ

เป็นการแสดงตัวตนที่แตกต่าง

- ตัดสินใจบนข้อมูล โดยใช้ข้อมูลออนไลน์มาพิจารณาเปรียบเทียบและตรวจสอบให้แน่ใจก่อนการตัดสินใจซื้อสินค้า

- ช่างเลือก เพราะ Gen Y มีมาตรฐานสูงและรู้ว่ามีทางเลือกอีกมากจากข้อมูลบนโลกออนไลน์จึงมักจะพิจารณาเปรียบเทียบราคาและคุณภาพจนกว่าจะเจอตัวเลือกที่ดีที่สุด

- มีความรู้ทางการเงิน แม้อายุยังน้อย แต่คนกลุ่มนี้รู้วิธีบริหารเงินในกระเป๋า เพราะนอกจากจะใช้เงินเก่งแล้วยังมีทัศนคติที่ต้องการสร้างความมั่งคั่งให้เร็วที่สุด โดยคุณลักษณะ

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการจะต้อง “พลิกโฉม” โมเดลธุรกิจให้อยู่ในเกมการแข่งขันในตลาดนี้ได้ เพื่อมอบประสบการณ์การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุดให้แก่กลุ่ม Gen Y รวมไปถึงสร้างความโดดเด่นเหนือคู่แข่ง ธุรกิจควรรักษาคุณลักษณะเด่น 5 อย่างดังกล่าวมาปรับโมเดลธุรกิจให้ 3 มิติสำคัญ ได้แก่

- การออกแบบผลิตภัณฑ์
- การสร้างแบรนด์และการทางการตลาด
- การออกแบบช่องทางการจัดจำหน่ายและบริการหลังการขาย

ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ ธุรกิจควรเอาลูกเล่นทางเทคโนโลยีมาใช้เป็นจุดขาย รวมถึงการออกแบบที่เน้นดีไซน์และความพิถีพิถันให้เหนือความคาดหมายของ Gen Y แต่ยังคงอยู่ในราคาที่เอื้อมถึงอีกด้วย

ด้านการสร้างแบรนด์และการทำการตลาด ธุรกิจควรใช้สื่อช่องทางใหม่ๆ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ โฆษณาออนไลน์ อย่างจริงจังมากขึ้นเพื่อเสริมสื่อช่องทางเดิม และช่วยเพิ่มช่องทางการเข้าถึงลูกค้ากลุ่มนี้ด้วยต้นทุนที่ต่ำลง

Gen Y เป็นกลุ่มที่มีการใช้โซเชียลมีเดียในชีวิตประจำวัน แทบจะตลอดเวลา และ โซเชียลมีเดีย ก็ถือว่ามีอิทธิพลสูงมาพอสมควรต่อการตัดสินใจ ซื่อ ถ้าสินค้านั้น มีความน่าสนใจ และเลือกช่องทางการขายให้ถูกจุด นอกจากนี้ ในอนาคตจะมีเจเนอเรชั่นใหม่ๆ ที่มีคุณลักษณะเฉพาะ ขึ้นมาแทนที่คน Gen Y อย่างแน่นอน ผลก็คือ เราจะเห็นวงจรชีวิตธุรกิจสั้นลง ความอยู่รอดของธุรกิจจะขึ้นอยู่กับแนวทางบริหารจัดการที่สามารถ นำองค์กรก้าวผ่านการปรับเปลี่ยนและฟื้นฟูธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทความ (2560) เรื่อง .ONCE กาลครั้งหนึ่งเพื่อผู้พิการทางสายตา จิระ ชนะบริบูรณ์ชัย นักศึกษาจากคณะกรรมการสร้างเจ้าของธุรกิจและการบริหารกิจการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้ก่อตั้งแบรนด์ .ONCE แปรนด์แฟชั่นเพื่อผู้พิการทางสายตา ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างแบรนด์จากคนใกล้ตัว เพราะความไม่เท่าเทียมในสิทธิหลายๆ ด้านของผู้พิการเหล่านี้ .ONCE fashion for sharing จึงอยากจะเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ผ่านการออกแบบตัวเสื้อ ทำให้คนตาบอดสามารถเลือกใช้งานเสื้อผ้าได้เหมือนกับที่คนตาดีใช้ ด้วยแนวคิดเช่นนี้ แปรนด์จึงหาวิธีการออกแบบที่เหมาะสม เลือกใช้อักษรเบรลล์มาช่วยในการส่งสารให้กับคนตาบอด ความนูนของตัวอักษรที่บอกข้อมูลของเสื้อผ้า ยังช่วยให้เสื้อยึดในสไตรล์มินิมอลของ .ONCE มีความน่าสนใจมากขึ้น นอกจากเสื้อใส่แล้ว แปรนด์ยังมีสินค้าอื่นๆ เช่น หมวกและแอสเซสซอรี จิระยังมีมุมมองที่น่าสนใจเกี่ยวกับปรัชญาการผลิตสินค้าของแปรนด์ว่า การออกแบบทุกอย่าง เราจะคำนึงถึงทั้งผู้พิการและผู้สวมใส่ โดยเนื้อผ้าจะเลือกให้เหมาะสมกับการใช้งานของทุกคน ที่ในส่วนการออกแบบกราฟฟิกบนตัวเสื้อ เลือกสื่อสารความหมายที่เกี่ยวกับคนตาบอดให้คนทั่วไปได้เข้าใจด้วย อย่างเช่นคอลเลคชั่นแรกสร้างสัญลักษณ์เท่ากับขึ้นมา มีทั้งสีดำและสีขาวอยู่ด้วยกัน โดยให้ความหมายว่าสีดำแทนคนตาบอด สีขาวแทนคนตาดี เมื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อยู่กันอย่างเข้าใจแล้ว ก็จะเกิดความเท่าเทียมขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ตั้งใจจะทำให้เกิดขึ้นด้วย

การสร้างแบรนด์ .ONCE ทำธุรกิจตามหลักการ Social enterprise จึงมีการพัฒนาสินค้าอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สินค้าน่าซื้อน่าใช้ วางแผนที่จะออกแบบคอลเลคชั่นใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง และตอบโต้กับผู้ใช้งานมากยิ่งขึ้น รวมถึงการใส่ดีไซน์ให้กับตัวเสื้อผ้า เพิ่มความน่าสนใจในแบบของเราเอง และที่สำคัญมากก็คือ การผลักดันให้เกิดการสร้างอาชีพสำหรับผู้พิการทางสายตาอย่างมั่นคง และยั่งยืนด้วย เช่น การให้ผู้พิการเป็นตัวแทนจำหน่ายเสื้อของแปรนด์ตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งก็จะต้องใช้ระยะเวลาพัฒนาอีก ซึ่งเชื่อว่าการสร้างความยั่งยืน ความเท่าเทียม และความเข้าใจให้กับผู้พิการทางสายตาในสังคมจะเกิดขึ้นได้จริงในอนาคต

บทความ (2554) เรื่อง นักวิจัย มทร.ธัญบุรี ใส่ใจบวกไอเดียเนรมิตเสื้อผ้าคนพิการ งานวิจัยนี้ มุ่งวิจัยในกรณีของผู้พิการที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวด้วยตนเองได้ (ทั้งหญิงและชาย) และในกรณีของผู้พิการที่ขาลีบ (โพลิโอ) เน้นศึกษาที่ทางแกงสำหรับผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นวีลแชร์นานกว่า 10 ชั่วโมงต่อวัน ผ้าที่ใช้ในการทดลองจะเน้นที่ผ้าฝ้ายเนื่องจากสามารถระบายอากาศได้ดีและต้มฆ่าเชื้อโรคได้ และเพื่อให้ได้เครื่องนุ่งห่มที่ใช้ประโยชน์กับผู้พิการสูงสุด

ผู้พิการที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวด้วยตนเองได้ ต้องมีผู้ช่วยคอยช่วยเหลือและต้องใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูปสำหรับผู้ใหญ่ อีกทั้งมีการใช้ถุงปัสสาวะตลอดเวลา จึงได้ออกแบบทางแกงให้ช่วงสะโพกกว้างกว่าคนปกติ เป้าหน้าสั้นกว่าคนปกติ ในขณะที่เป้าหลังยาวกว่าคนปกติ ที่ช่วงปลายขาทางแกงก็ได้ ออกแบบให้ปิดกระดุมสแน็บเพื่อสามารถเปิด-ปิดได้ง่ายและสอดสายปัสสาวะได้สะดวก-ในการนี้ได้จัดทำแถบรัดสายปัสสาวะให้ติดกับต้นขาเพื่อซ่อนถุงปัสสาวะในทางแกง ในกรณีที่ห้อยถุงปัสสาวะไว้ที่ข้างรถเข็นวีลแชร์ ผู้วิจัยได้จัดทำกระเป๋าสำหรับใส่ถุงที่ช่วยอำพรางไม่ให้เห็นถุงปัสสาวะ ที่สำคัญเนื้อผ้าที่เลือกใช้สามารถถ่ายเทอากาศได้ดี เนื้อผ้าควรนุ่มและนิ่มไม่ระคายเคืองผิวและสามารถต้มซักได้โดยที่เนื้อผ้าไม่เสียรูป เพราะคนพิการทางการเคลื่อนไหวจะนั่งบนรถเข็น วีลแชร์นานอย่างน้อย 10 ชั่วโมงต่อวัน

กรณีของผู้พิการที่ขาลีบ (โพลิโอ) ได้ออกแบบทางแกงที่ช่วยอำพรางความลีบของขา ออกแบบให้เป้าหน้าสั้นกว่าคนปกติ ในขณะที่เป้าหลังยาวกว่าคนปกติเพิ่มยางยืดที่ด้านหลังขอบเอว เพื่อให้ทางแกงยึดติดกับร่างกายได้ดี (ไม่หลุดง่าย) ตะเข็บข้างส่วนบนทั้งสองสามารถเปิดได้ทั้งแถบ เพื่อให้สามารถถอดทางแกงขณะนั่งทำธุระส่วนตัวในห้องน้ำได้ และมีซิปเข็มขัดยึดติดกับซิปงานเมื่อต้องการเปิดทางแกงด้านหน้าก็เพียงปลดกระดุมด้านหน้า ในขณะที่ผ้าซิปหลังก็ยังแนบติดลำตัวอยู่ในทางตรงกันข้ามสามารถปลดทางแกงจากด้านหลังโดยขึ้นหน้ายังยึดกับเข็มขัดได้ ส่วนเนื้อผ้าก็ต้องไม่ระคายเคืองผิว ไม่ร้อน ระบายอากาศได้ดี เพราะคนพิการทางการเคลื่อนไหวจะนั่งบนรถเข็นวีลแชร์ผ้าสามารถต้มซักได้โดยที่เนื้อผ้าไม่เสียรูปเนื่องจากบางครั้งคนพิการต้องไปโรงพยาบาลอาจติดเชื้อโรคกลับมาได้ และในส่วนของทางแกงในควรที่จะมีการเปิดแนวด้านข้างและแนวเป่าด้านหน้าด้วยเพื่อให้ใช้งานได้สะดวกขึ้น วัสดุที่เย็บในตำแหน่งปิด-เปิดต้องเป็นผ้าที่ไม่แข็งกระด้าง โดยเฉพาะทางแกงใน เนื่องจากเป็นทางแกงที่ติดกับเนื้อผู้สวมใส่ ถ้าแข็งเกินไปอาจทำให้เป็นรอยแดงได้

จุดมุ่งหมายสำคัญคือ การส่งเสริมให้มีการออกแบบและตัดเย็บเครื่องนุ่งห่มสำหรับผู้พิการ ออกมาอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อประโยชน์สำหรับผู้พิการอย่างแท้จริง และในอนาคตก็จะต้องมีการศึกษาอีกต่อไป เพราะผู้พิการยังต้องการเครื่องนุ่งห่มรูปแบบอื่นๆ อีก เช่น เสื้อที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ และเสื้อผ้าตามลักษณะความพิการเนื่องจากความพิการที่หลากหลาย เพื่อให้เสื้อผ้าผู้พิการมีให้เลือกหลายแบบมากขึ้น

บทความ (2560) เรื่อง โลกของคนตาบอด คนตาบอดจะต้องได้รับการฝึกฝนการใช้จากผู้สอนที่ได้ศึกษาวิชา ความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว (Orientation and Mobility Instructor หรือ Peripatologist) มาโดยตรง เวลาที่ใช้ในการเรียน และฝึกฝนของคนตาบอดก็ต้องนานพอที่จะแน่ใจได้ว่า เขาสามารถใช้ไม้เท้าเป็นเครื่องมือในการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่เขาต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอิสระอย่างแท้จริง แต่ถ้าฝึกฝนไม่เพียงพอ นอกจากจะไม่เกิดประโยชน์เต็มที่แล้วยังอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวเขาด้วยทุกๆคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมย่อมต้องการความเท่าเทียม ไม่มีใครอยากให้ผู้อื่นมองว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถด้อยกว่า เพราะทุกคนต่างมีความรู้ ความสามารถและความเพียรพยายามเพื่อตนเองเหมือนกัน ถึงแม้ว่าบางคนจะเป็นคนพิการไม่ว่าจะพิการทางสายตาหรือทางใดก็ตาม-แต่บุคคลเหล่านี้ก็มีสิ่งอื่นมาทดแทนมีอวัยวะอื่นที่ใช้การได้ถึงแม้จะเป็นคนตาบอด แต่หูยังได้ยิน เท้ายังเดินได้ มือยังสามารถใช้งานได้ และทราบได้ที่หัวใจยังเต้นอยู่ พวกเขาเหล่านั้นก็เหมือนคนปกติ เพียงแค่เปิดใจให้กว้าง หยิบยื่นโอกาส และช่วยเหลือกัน เพียงเท่านี้ก็เปรียบเหมือนการให้กำลังใจ ให้โอกาส และให้เสรีภาพแก่บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้พิการ และก็เพื่อความสงบสุขของสังคม

อรสา บุพโกสม (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประเภทเครือข่ายทางสังคมและ การสนับสนุนทางสังคมในการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการทางสายตา : กรณีศึกษา ณ มูลนิธิ คอลฟิลด์ เพื่อคนตาบอด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ประเภทเครือข่ายทางสังคมและ การสนับสนุนทางสังคมของผู้พิการทางสายตาช่วยให้ผู้พิการทางสายตาสามารถพัฒนาศักยภาพ ในด้านต่าง ๆ ได้อย่างไร เช่น ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านการ ประกอบอาชีพ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการทำงานขององค์กรในเรื่อง ของเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคมของผู้พิการทางสายตาต่อไป

การศึกษาเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ที่มารับบริการของมูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด จำนวน 10 ราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็น เครื่องมือ การวิเคราะห์ผลการศึกษา โดยการนำเนื้อหาที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาเชื่อมโยงกับทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา โดยมุ่งเน้นทางด้านการออกแบบโครงสร้างของเครื่องแต่งกายให้มีความสะดวกสบาย และตรงกับความต้องการของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ผลงานการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา เป็นการศึกษาเอกสารโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการทางสายตา เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันและสามารถสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งการทำวิจัยนี้จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

- 1.การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
- 2.ศึกษาเอกสารและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิจัย
- 3.จัดทำแบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.ออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
- 5.สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

- เพศ : หญิง
- เชื้อชาติ : ไทย
- อายุ : 18-23 ปี
- รายได้ : 13,000 บาท /เดือน ขึ้นไป
- อาชีพ : นักศึกษา, พนักงานบริษัท
- กิจกรรม : มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ร้องเพลง ฟังเพลง อ่าน

หนังสือ ทำอาหาร

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเอกสารและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิจัยดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและรูปแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
2. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มสตรีที่พิการทางสายตา

ขั้นตอนที่ 3 จัดทำแบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีที่พิการทางสายตา ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview)

โดยมีหัวข้อในการสัมภาษณ์ 2 ประเด็นหลัก คือ

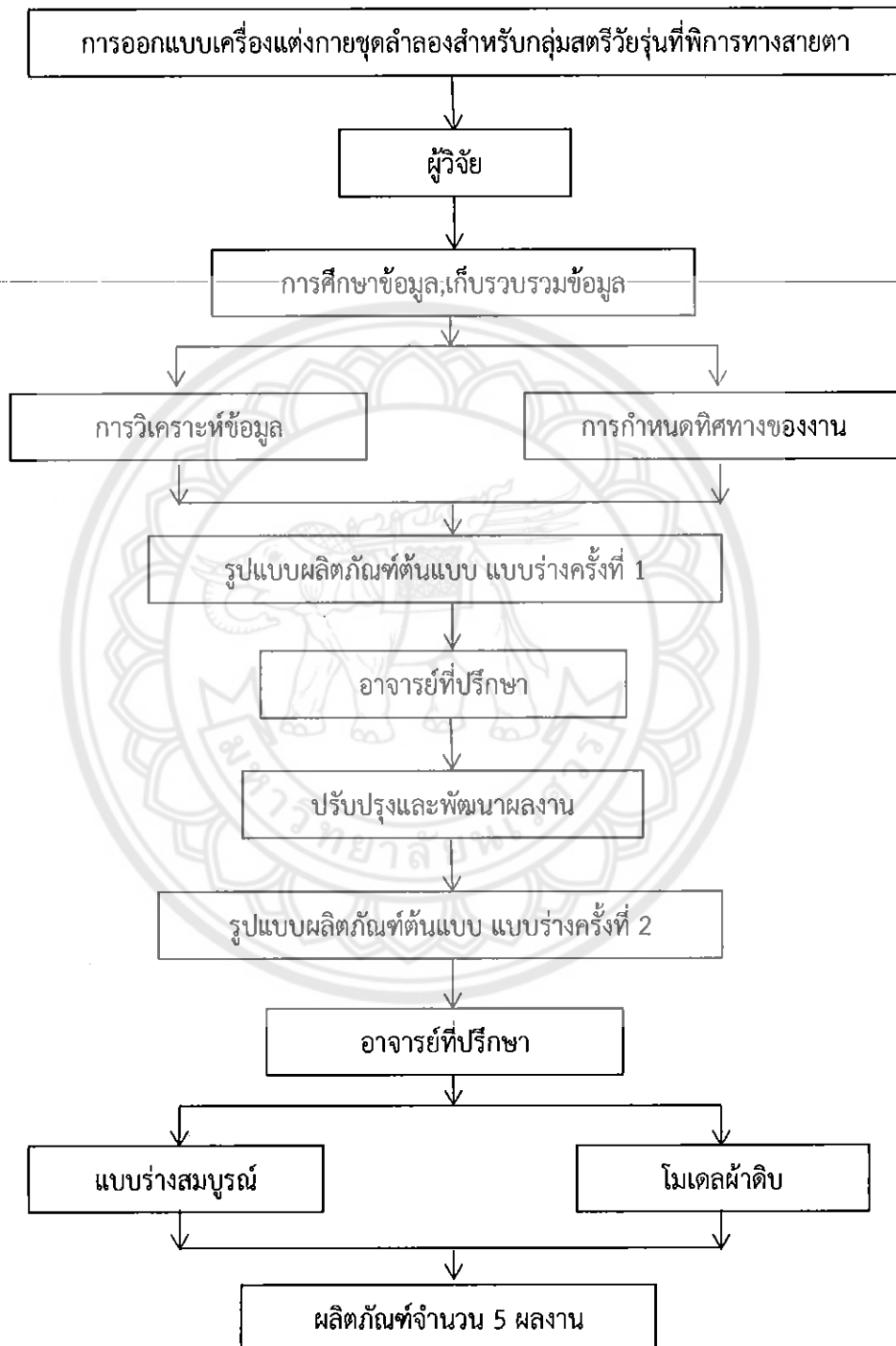
- 1.พฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของกลุ่มสตรีที่พิการทางสายตา
- 2.ความต้องการของกลุ่มสตรีที่พิการทางสายตา

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

เป็นการออกแบบและตัดเย็บให้เกิดโครงสร้างชุดที่มีความเหมาะสมกับผู้พิการทางสายตา สามารถสวมใส่ได้สะดวกสบายและไม่เป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้พิการทางสายตา จึงได้ศึกษาข้อมูลโดยการสรุปวิเคราะห์ข้อมูลในด้านพฤติกรรมและความต้องการของผู้พิการทางสายตา

แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น
ที่พิการทางสายตา

ภาพที่ 19 แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรี
ที่พิการทางสายตา

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

เนื่องจากรูปแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา ในปัจจุบันยังไม่มีการออกแบบเสื้อผ้าสำหรับคนกลุ่มนี้โดยเฉพาะและยังมีไม่หลากหลาย ผู้พิการทางสายตาไม่สามารถเลือกลักษณะรูปแบบและสีของเสื้อผ้าได้ด้วยตัวเองเนื่องจากไม่สามารถมองเห็นได้ถึงลักษณะรูปแบบ ขนาดหรือสีของเสื้อผ้าและยังไม่สะดวกสบายในการสวมใส่เสื้อผ้าเหมือนกับคนทั่วไปต้องมีผู้อื่นคอยช่วยเหลือ จึงต้องการออกแบบเครื่องแต่งกายที่ผู้พิการทางสายตาสามารถเลือกสวมใส่ได้ด้วยตนเอง

จากการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผล รูปแบบของเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา—จึงมีการออกแบบโครงสร้างของชุดให้มีความสะดวกสบาย—ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน มีความสวยงาม เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ศิลปินพจน์ฉบับนี้ ได้นำข้อมูลที่ศึกษาเหล่านี้มาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองแตกต่างจากเครื่องแต่งกายชุดลำลองทั่วไป โดยใช้ข้อมูลจากการศึกษาและวิเคราะห์กลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา ทางผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงปัญหา ทางด้านการใช้งานที่ไม่อำนวยความสะดวกสบายต่อผู้พิการทางสายตา และต้องการที่จะออกแบบเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้พิการทางสายตา มีขั้นตอนการทำและมีผลการวิเคราะห์วิจัยดังนี้

- 4.1 ข้อมูลการวิเคราะห์และเงื่อนไขการออกแบบ (Design Analysis and Design Brief)
- 4.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 4.3 การพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ (Development and Design)
- 4.4 ผลงานสร้างสรรค์ (Product Design)

4.1 ข้อมูลการวิเคราะห์และเงื่อนไขการออกแบบ (Design Analysis and Design Brief) จากการดำเนินการได้ผลตามวัตถุประสงค์ จากกลุ่มตัวอย่าง 5 คน สามารถแสดงผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตาราง 1 เพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	5	100
รวม	5	100

จากตาราง 1 มีเพศหญิงตอบแบบสอบถามมีค่าสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 2 อายุ

อายุ(ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-19	0	0
20-21	1	20
22-23	4	80
รวม	5	100

จากตาราง 2 อายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80

อายุ 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 อายุ 18-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 0

ส่วนที่ 2 สํารวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3

ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา (N = 5 คน)

รายการประเมิน	คิดเป็นร้อยละ
1.กิจกรรมที่ชื่นชอบ	0
ฟังเพลง	40
อ่านหนังสือ	20
ร้องเพลง	20
ทำอาหาร	20
รวมผลการประเมิน	100
2.วิธีการในการเลือกเสื้อผ้าที่ใส่ในชีวิตประจำวัน	
เลือกด้วยตนเอง	80
มีผู้อื่นเลือกให้	20
รวมผลการประเมิน	100
3.ความชื่นชอบหรือสนใจในการใส่เสื้อผ้าตามแฟชั่น	
สนใจในการใส่เสื้อผ้าตามแฟชั่น	40
ไม่สนใจในการใส่เสื้อผ้าตามแฟชั่น	60
รวมผลการประเมิน	100
4.ตารางแบบสอบถามแบบเลือกตอบ	
สามารถใส่เสื้อผ้าอย่างถูกต้องด้วยตนเองได้	100
ไม่สามารถใส่เสื้อผ้าอย่างถูกต้องด้วยตนเองได้	0
มีคนช่วยดูแลสำหรับการใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวัน	60
ไม่มีคนช่วยดูแลสำหรับการใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวัน	40
รู้จักวิธีการอ่านอักษรเบรลล์	100
ไม่รู้จักวิธีการอ่านอักษรเบรลล์	0
เคยมีความผิดพลาดในการสวมใส่เสื้อผ้า	100
ไม่เคยมีความผิดพลาดในการสวมใส่เสื้อผ้า	0

สรุปผลการประเมิน โดยกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่มีความพิการทางสายตา มีกิจกรรมที่ชื่นชอบมากที่สุด คือ ฟังเพลง ร้อยละ 40 มีวิธีการในการเลือกเสื้อผ้าที่ใส่ในชีวิตประจำวัน คือ เลือกด้วยตนเอง ร้อยละ 80 มีความชื่นชอบหรือสนใจในการใส่เสื้อผ้าตามแฟชั่น คือ ไม่สนใจในการใส่เสื้อผ้าตามแฟชั่น ร้อยละ 60 สามารถใส่เสื้อผ้าอย่างถูกต้องด้วยตนเองได้ ร้อยละ 100 มีคนช่วยดูแลสำหรับการใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 60 รู้จักวิธีการอ่านอักษรเบรลล์ ร้อยละ 100 เคยมีความผิดพลาดในการสวมใส่เสื้อผ้า ร้อยละ 100

ตารางที่ 4

ตารางวิเคราะห์เกี่ยวกับเสื้อผ้าในชีวิตประจำวันของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่มีความพิการทางสายตา (N = 5 คน)

รายการประเมิน	คิดเป็นร้อยละ
1. ลักษณะรูปแบบของเสื้อผ้าที่ใส่ในชีวิตประจำวัน	
เสื้อยืด	40
เดรส	60
รวมผลการประเมิน	100
2. อุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวัน	
การติดกระดุม	20
การใส่กางเกง	20
ไม่รู้สีของเสื้อผ้า	60
รวมผลการประเมิน	100
3. แนวและสไตล์ในการแต่งที่ชื่นชอบ	
เรียบง่าย	80
มีลวดลายและสีสันทัน	20
รวมผลการประเมิน	100

สรุปผลจากการประเมิน โดยกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่มีความพิการทางสายตา มีลักษณะรูปแบบของเสื้อผ้าที่ใส่ในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ เดรส ร้อยละ 60 มีอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ ไม่รู้สีของเสื้อผ้า ร้อยละ 60 มีแนวและสไตล์ในการแต่งที่ชื่นชอบมากที่สุด คือ เรียบง่าย ร้อยละ 80

4.1.2 วิเคราะห์ความต้องการการแต่งกายของผู้พิการทางสายตาที่เป็นสตรีมีอายุระหว่าง 18-23 ปี

จากการสำรวจและศึกษาวิจัยรูปแบบเครื่องแต่งกายของผู้พิการทางสายตา ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ผู้พิการทางสายตามีอุปสรรคในการแต่งกาย เช่น การติดกระดุม การสวมใส่กางเกง และไม่รู้สีของเครื่องแต่งกาย ทำให้ผู้วิจัยเลือกที่จะออกแบบเครื่องแต่งกายให้ผู้พิการทางสายตา สามารถสวมใส่ได้อย่างสะดวกสบายและสามารถทำให้ผู้พิการทางสายตารู้สี ลวดลาย รูปแบบ ขนาดไซส์ของเสื้อผ้าได้ โดยจะออกแบบ ดังนี้

เสื้อข่วงบน (Casual Tops)	3	โครงสร้าง
เดรส (Casual-Dress)	3	โครงสร้าง
กระโปรง (Casual Skirt)	2	โครงสร้าง

1) วิเคราะห์การตลาด

ปัจจุบันยังไม่มีเครื่องแต่งกายสำหรับผู้พิการทางสายตามากนัก และยังมีรูปแบบที่ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้พิการทางสายตาเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาและออกแบบเพื่อแก้ปัญหาให้ผู้พิการทางสายตาสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้พิการทางสายตาให้ดียิ่งขึ้น

2) จุดแข็ง-จุดอ่อน ของผลิตภัณฑ์

จุดแข็ง (Strength)

- ผู้พิการทางสายตาสามารถเลือกลักษณะรูปแบบและสีของเสื้อผ้าได้ด้วยตนเอง
- ออกแบบเพื่อให้คนพิการทางสายตาสามารถสวมใส่ได้สะดวกสบายมากขึ้น

จุดอ่อน (Weakness)

- ผู้พิการทางสายตาต้องสามารถอ่านภาษาเบรลล์ได้
- สินค้ามีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม

โอกาส (Opportunities)

- ยังไม่มีการผลิตเครื่องแต่งกายที่มีไว้สำหรับผู้พิการทางสายตามากนักและยังไม่หลากหลาย
- มีคู่แข่งทางการตลาดน้อย

อุปสรรค (Threats)

- กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้พิการทางสายตาอาจจะมีปัญหาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์

3) กลุ่มเป้าหมาย

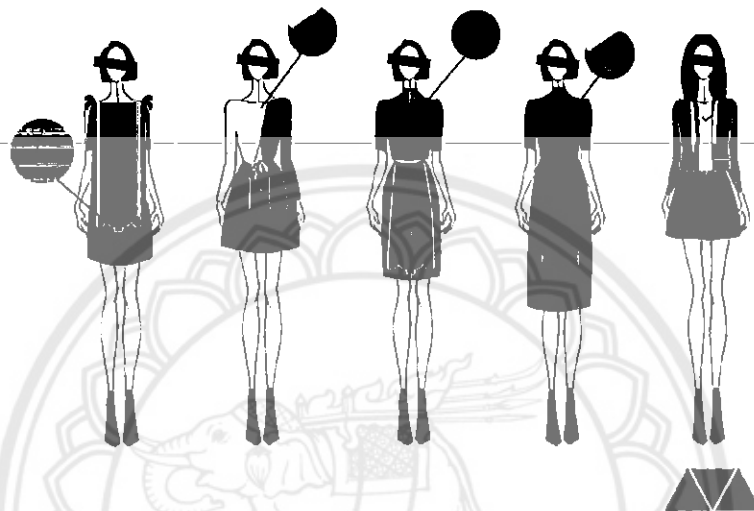
ผู้พิการทางสายตา เป็นผู้หญิง มีอายุระหว่าง 18-23 ปี

4.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

4.2.1 กระบวนการออกแบบ

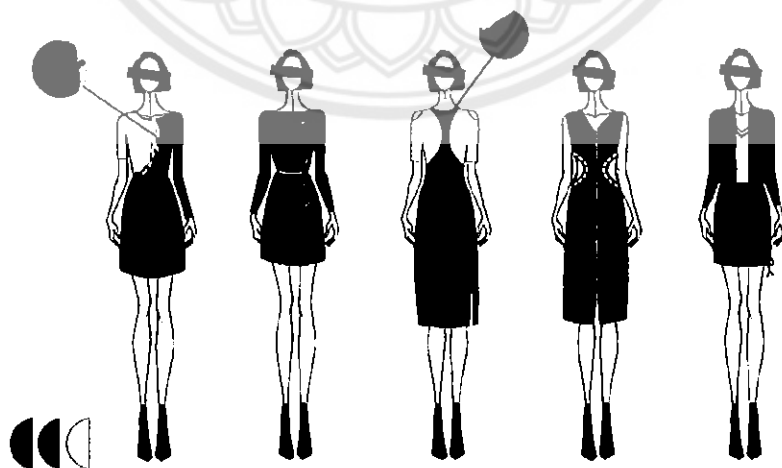
1) การออกแบบร่าง (Sketch) 3 แบบร่าง

MODERN URBAN LIFE

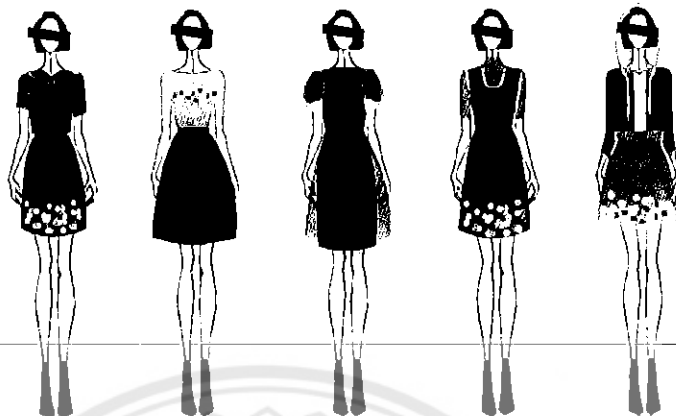
ภาพที่ 20 แสดงแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 1
มีแนวคิดมาจาก ลักษณะรูปแบบของตึกอาคารในเมือง เป็นสไตล์โมเดิร์น

IMPERFECTION IS PERFECT

ภาพที่ 21 แสดงแบบร่าง (Sketch) แบบที่ 2
มีแนวคิดจากลักษณะที่ไม่สมบูรณ์แบบของสีผิวคน และแอมเปิ้ลที่ถูกกัด เป็นความไม่สมบูรณ์แบบแต่
ยังคงมีความสวยงามในแบบตนเอง

GAUSSIAN BLUR OF SIGHT

ภาพที่ 22 แสดง แบบร่าง (Sketch) แบบที่ 3
มีแนวคิดจาก ลักษณะของการมองไม่ชัดเจน มีความเบลอ เหมือนลักษณะของโบเก้

สรุปแบบร่าง (Sketch) ที่เลือกคือแบบร่างที่ 1 ที่มีแรงบันดาลใจมาจากลักษณะโครงสร้างของตึกซึ่งมีความเกี่ยวข้องและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

2) รวบรวมข้อมูลและภาพประกอบที่ใช้ในการออกแบบ

โครงการออกแบบนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากโครงสร้างของตึก โดยคุณลักษณะทางกายภาพที่น่าสนใจของตึกที่จะนำมาประกอบการออกแบบ ได้แก่

- โครงสร้างและรูปร่างทางกายภาพ
- ลักษณะการเรียงตัวของกระจกของตึก
- ลักษณะมุมมองที่แตกต่างกันของตึก
- ลักษณะพื้นผิวของตึก

การจัดทำแผนภาพแสดงแรงบันดาลใจในการออกแบบ

แผนภาพแสดงแรงบันดาลใจในการออกแบบ เพื่อสร้างแนวทางร่วมในการออกแบบสำหรับ
เครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 23 แผนภาพแสดงแรงบันดาลใจในการออกแบบ

ข้อมูลของตึกที่ใช้ในการออกแบบ มาสรุปได้ดังนี้

กลุ่ม A ลักษณะรูปร่างของตึก, เรขาคณิต, รูปร่างออร์แกนิก, รูปร่างอิสระ

กลุ่ม B ลักษณะการจัดเรียงของกระจก

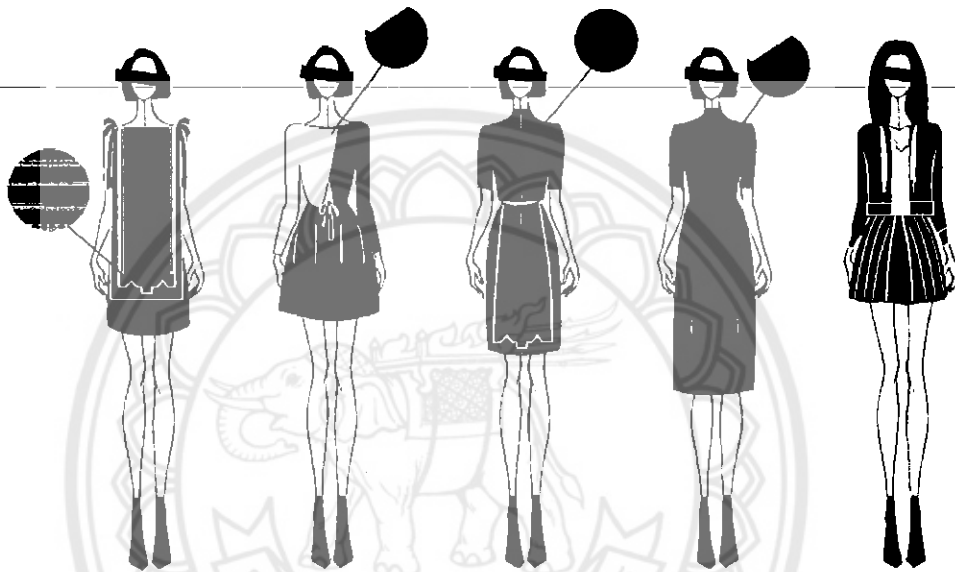
กลุ่ม C มุมมองต่างๆของตึก

กลุ่ม D ลักษณะพื้นผิวของตึก

ภาพที่ 24 แผนภาพแสดงรูปภาพของตึกที่ใช้ในการออกแบบ

ที่มา : (A1)<https://thinkofliving.com>(A1)<https://www.archdaily.com/355228/palace-of-labour-alberto-apostoli>(A1)<http://atitlanreserva.com/wp/en/2016/09/16/why-geodesic-domes-are-amazing/>(A2)<https://www.kobkid.com/news-condominium/>(A2)<https://www.hipflat.co.th/blog/lifestyle/singaporegreatbuilding>(A3)<http://www.igdar.a.in.th/buro-ole-scheeren-2>(B1)<https://www.archdaily.com/355228/palace-of-labour-alberto-apostoli>(B2)<http://www.banidea.com/glass-filmbuilding/>(B3)<https://www.dekd.com/board/view/>(C1)<https://www.clipmass.com/story/>(C2)<https://www.creativeboom.com/inspiration/urban-jungle-photographing-the-sprawling-metropolis-of-hong-kongfromabove/>(C3)<https://thinkofliving.com/2014/12/25/pov-185-rajadamri/>(D1)<https://pantip.com/topic/34185508>(D2)<https://www.ihome108.com/idea-mandvi-house/>

- 3) การออกแบบเครื่องแต่งกาย
 ขั้นตอนแบบร่าง
 ผู้วิจัยทำการออกแบบโดยการผสมผสานข้อมูลทีวิเคราะห์จากตาราง และมีการแบ่ง
 การออกแบบเป็น 4 แนวทาง แนวทางละ 5 แบบ รวม 20 แบบ
 แนวทางที่ 1 ได้จากการผสมผสานข้อมูลภาพในตาราง ของกลุ่ม A1+C3+D2
 (ลักษณะรูปร่าง มุมมองของตึก และลักษณะพื้นผิวของตึก)

ภาพที่ 25 แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 1
 มีแนวคิดมาจากลักษณะรูปแบบของตึกอาคารในเมืองเป็นสไตล์โมเดิร์นโดยใช้ลักษณะรูปร่าง
 มุมมองของตึก และลักษณะพื้นผิวของตึก

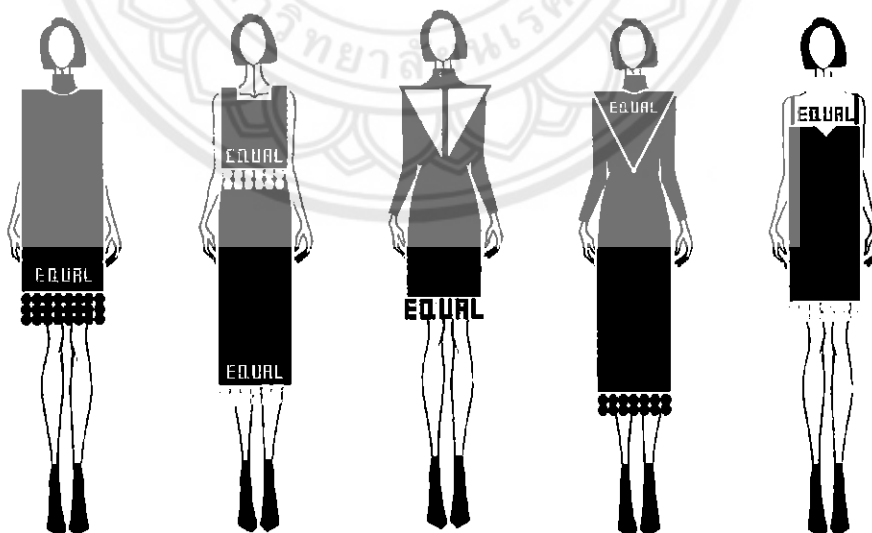
แนวทางที่ 2 ได้จากการผสมผสานข้อมูลภาพในตาราง ของกลุ่ม A1+B2 (ลักษณะรูปร่างของตึกและการเรียงตัวกันของกระฉก)

ภาพที่ 25 แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 1

มีแนวคิดมาจากลักษณะรูปแบบของตึกอาคารในเมืองเป็นสไตล์โมเดิร์นโดยใช้ลักษณะรูปร่างของตึกและการเรียงตัวกันของกระฉก

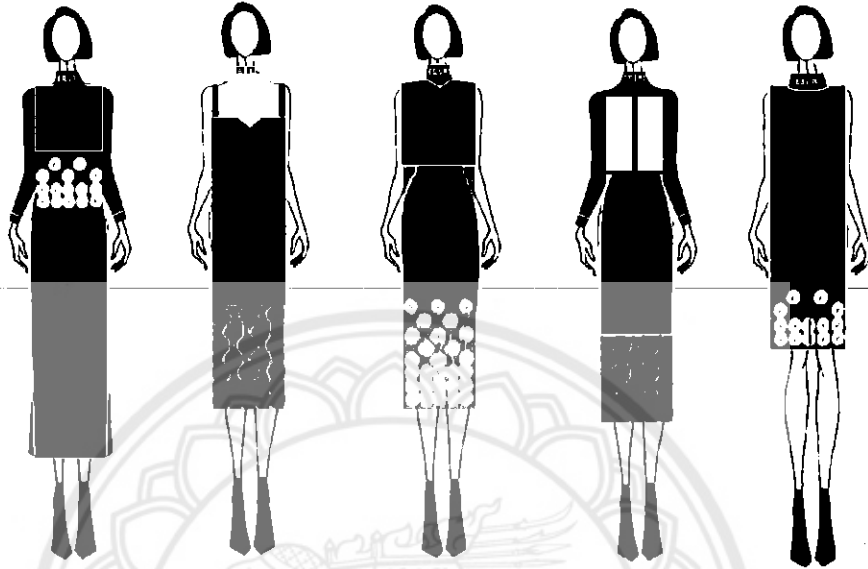
แนวทางที่ 3 ได้จากการผสมผสานข้อมูลภาพในตารางที่ 10 ของกลุ่ม A1+B2+D2 (ลักษณะรูปร่างของตึก ลักษณะการเรียงตัวของกระฉก และลักษณะพื้นผิวของตึก)

ภาพที่ 27 แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 3

มีแนวคิดมาจากลักษณะรูปแบบของตึกอาคารในเมืองเป็นสไตล์โมเดิร์นโดยใช้ลักษณะรูปร่างของตึก ลักษณะการเรียงตัวของกระฉก และลักษณะพื้นผิวของตึก

แนวทางที่ 4 ได้จากการผสมผสานข้อมูลภาพในตาราง ของกลุ่ม A1+B1+D2
(ลักษณะรูปร่างของตึก ลักษณะการเรียงตัวของกระฉก และลักษณะพื้นผิวของตึก)

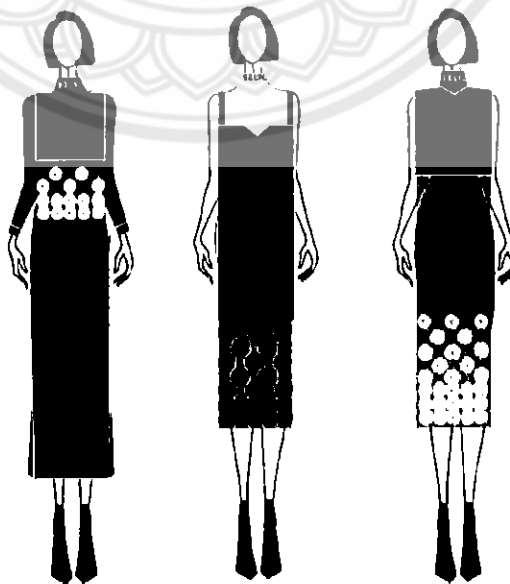

ภาพที่ 28 แบบร่างผลงานการออกแบบแนวทางที่ 4

.มีแนวคิดมาจากลักษณะรูปแบบของตึกอาคารในเมืองเป็นสไตล์โมเดิร์นโดยใช้ลักษณะรูปร่างของตึก
ลักษณะการเรียงตัวของกระฉก และลักษณะพื้นผิวของตึก

สรุปผลการออกแบบ

ผลงานที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพื่อนำมาเป็นคอนเซปหลักได้แก่ แนวทางที่ 4 เนื่องจากตรงตามแรงบันดาลใจ แสดงถึงแนวคิดในการออกแบบได้อย่างชัดเจน และตรงกับความต้องการของผู้บริโภค สามารถสวมใส่ได้จริงแบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป

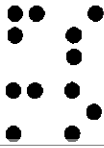
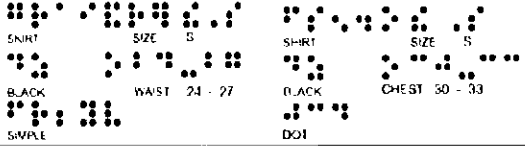

ภาพที่ 29 แบบที่เลือกมาตัดเย็บ

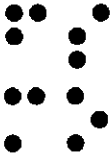
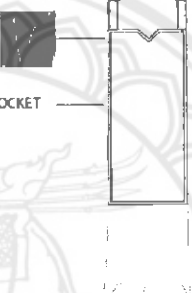

4.3 การพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ (Development and Design)

เมื่อได้แบบร่างที่เหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำมาออกแบบตัดเย็บชุดโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงรายละเอียดการพัฒนาชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาแบบที่ 1

ภาพ Sketch Design	รายละเอียดลายปัก	รายละเอียดอักษรเบรลล์
	รายละเอียดแบบ	
	หน้า	หลัง
ที่มาของโครงชุด ผู้วิจัยต้องการออกแบบให้สื่อถึงลักษณะรูปร่างของตึก การเรียงตัวของกระຈก และลักษณะพื้นผิวของตึก ลักษณะและรูปร่างของโครงชุดมาจากรูปร่างและลักษณะของตึก ที่มีลักษณะแบบเรขาคณิต ใช้เทคนิคการปั้นเข้ามาเพื่อช่วยให้ชุดมีลักษณะเป็นเรขาคณิตมากขึ้น สีสััน กลุ่มสีที่ใช้อยู่ในกลุ่มสี ขาว เทา ดำ สามารถดูแลได้ง่ายและดูสุภาพ มีความเรียบง่าย วัสดุ - ตัวเสื้อใช้ผ้าร่อน และผ้าวูล ผ้าร่อนจะมีลักษณะเป็นร่อน สามารถยืดหยุ่นได้ดี - กระโปรงและปกเสื้อใช้ผ้าวูล ผ้าวูลเป็นผ้าที่มีลักษณะเรียบ เนื้อผ้าค่อนข้างละเอียดเหมาะสำหรับใช้ตัดสูท - วัสดุตกแต่งใช้ผ้าขนสัตว์แบบสั้น มาตัดเป็นชิ้นวงกลมมาตกแต่ง ลายปัก ลายปัก เป็นอักษรเบรลล์ที่มาจากคำในภาษาไทยว่า “เสมอ” ซึ่งต้องการแสดงถึงผู้พิการทุกคนเหมือนกับคนอื่น ๆ ทั่วไป มีความสามารถในการทำงานต่างๆและมีจุดยืนทางสังคมเหมือนกับคนทั่วไปได้ อักษรเบรลล์ ป้ายอักษรเบรลล์จะระบุถึง ลักษณะประเภทรูปแบบ สี ลวดลาย ขนาดรอบอก ขนาดรอบเอว ของชุด โดยใช้การปักอักษรเบรลล์ลงบนป้ายผ้า		

ตารางที่ 12 แสดงรายละเอียดการพัฒนาชุดจำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาแบบที่ 2

ภาพ Sketch Design	รายละเอียดลายปัก	รายละเอียดอักษรเบรลล์
		DRESS SIZE S BLACK WAIST 24 - 27 DOT CHEST 30 - 33 รายละเอียดแบบ หน้า POCKET หลัง ZIPPER
ที่มาของโครงชุด ต้องการออกแบบให้สื่อถึงลักษณะรูปร่างของตึก การเรียงตัวของกระจก และลักษณะพื้นผิวของตึก ลักษณะและรูปร่างของโครงชุดมาจากรูปร่างและลักษณะของตึก ที่มีลักษณะแบบเรขาคณิต ใช้เทคนิคการกั้นเข้ามาเพื่อช่วยให้ชุดมีลักษณะเป็นเรขาคณิตมากขึ้น ชุดเดรสข้างในจะทำการตีเกร็ดด้านข้างทำชุดให้เข้ารูป มีกระเป๋าสองอยู่ด้านข้าง ซึ่งกระเป๋ามีขนาดที่ค่อนข้างเล็กเพื่อทำให้ใส่สิ่งของได้มากขึ้น ใช้ซิปปแทนการใช้กระดุม ส่วนตัวเอี๊ยมจะทำให้ติดกับตัวเดรสด้านในทำให้สวมใส่ได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น สีส้น กลุ่มสีที่ใช้อยู่ในกลุ่มสี ขาว เทา ดำ ซึ่งเป็นสีที่เกี่ยวข้องกับตึก สีที่ใช้เป็นสีหลักคือสีดำ เนื่องจากสามารถดูแลได้ง่ายและดูสุภาพ มีความเรียบง่าย วัสดุ ตัวเดรสด้านในใช้ผ้ารอง ผ้ารองจะมีลักษณะเป็นร่อง สามารถยืดหยุ่นได้ดี ตัวเอี๊ยมใช้ผ้าวูล ผ้าวูลเป็นผ้าที่มีลักษณะเรียบ เนื้อผ้าค่อนข้างละเอียดเหมาะสำหรับใช้ตัดสูทปลายกระโปรงใช้ผ้าซีฟอง เป็นผ้าที่มีลักษณะเบาพลิ้วไหวและค่อนข้างโปร่ง ทำให้มีลักษณะที่น่าสนใจวัสดุตกแต่งใช้ผ้าขนสัตว์แบบสั้น มาตัดเป็นชิ้นวงกลมมาติดตกแต่ง		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ที่มาของโครงชุด

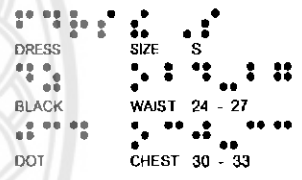
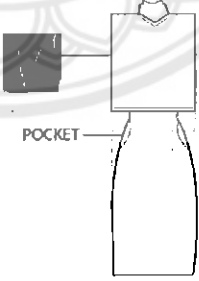

ลายปัก

ลายปักเป็นอักษรเบรลล์ที่มาจากคำในภาษาไทยว่า “เสมอ” ซึ่งต้องการแสดงถึงผู้พิการทุกคนเหมือนกับคนอื่นๆทั่วไป มีความสามารถในการทำงานต่างๆและมีจุดยืนทางสังคมเหมือนกับคนอื่นๆได้

อักษรเบรลล์

ป้ายอักษรเบรลล์จะระบุถึงลักษณะประเภทรูปแบบสี ลวดลาย ขนาดรอบอก ขนาดรอบเอว ของชุด โดยใช้การปักอักษรเบรลล์ลงบนป้ายผ้า

ตารางที่ 13 แสดงรายละเอียดการพัฒนาชุดจำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาแบบที่ 3

ภาพ Sketch Design	รายละเอียดลายปัก	รายละเอียดอักษรเบรลล์
รายละเอียดแบบ		
	หน้า	หลัง

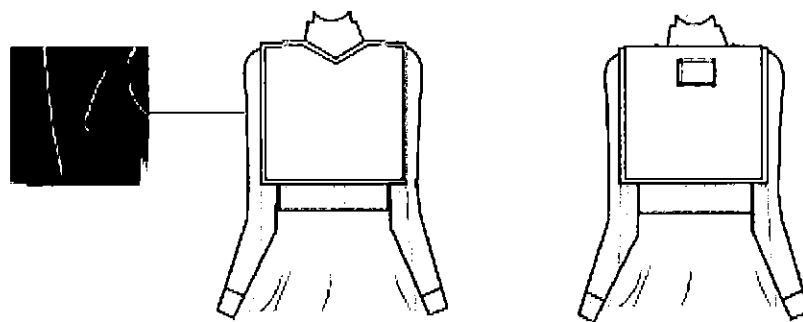
ตารางที่ 13 (ต่อ)

ที่มาของโครงชุด ต้องการออกแบบให้สื่อถึงลักษณะรูปร่างของตึก การเรียงตัวของกระจก และลักษณะพื้นผิวของตึก ลักษณะและรูปร่างของโครงชุดมาจากรูปร่างและลักษณะของตึก ที่มีลักษณะแบบเรขาคณิต ใช้เทคนิคการกั้นเข้ามาเพื่อช่วยให้ชุดมีลักษณะเป็นเรขาคณิตมากขึ้น ตัวปกใช้เทคนิคการรีดอัดผ้าขาวเพื่อให้อยู่ทรง ชุดเดรสข้างจะใช้การตีเกร็ดด้านข้างทำชุดให้เข้ารูป มีกระเป๋าสองอยู่ด้านข้าง ซึ่งกระเป๋ามีขนาดที่ค่อนข้างเล็กเพื่อให้ใส่สิ่งของได้มากขึ้น ใช้zipแทนการใช้กระดุม ทำให้สวมใส่ได้ง่ายและสะดวกสบาย
สีสััน กลุ่มสีที่ใช้อยู่ในกลุ่มสี ขาว เทา ดำ ซึ่งเป็นสีที่เกี่ยวข้องกับตึก สีที่ใช้เป็นสีหลักคือสีดำ เนื่องจากสามารถดูแลได้ง่ายและดูสุภาพ มีความเรียบง่าย   วัสดุ ตัวเดรสใช้ผ้าร่อน ผ้าร่อนจะมีลักษณะเป็นร่อน สามารถยืดหยุ่นได้ดี ปกของชุดเดรสใช้ผ้าวูล ผ้าวูลเป็นผ้าที่มีลักษณะเรียบ เนื้อผ้าค่อนข้างละเอียดเหมาะสำหรับใช้ตัดสูทรีดอัดขาวเพิ่มเพื่อให้อยู่ทรง ปลายปกใช้ผ้าชีพอง เป็นผ้าที่มีลักษณะเบาพลิ้วไหวและค่อนข้างโปร่ง ทำให้มีลักษณะที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น   วัสดุตกแต่ง ใช้ผ้าขนสัตว์แบบสั้น มาตัดเป็นชิ้นวงกลมมาติดตกแต่ง   ลายปัก ลายปักเป็นอักษรเบรลล์ที่มาจากคำในภาษาไทยว่า “เสมอ” ซึ่งต้องการแสดงถึงผู้พิการทุกคนเหมือนกับคนอื่นๆทั่วไป มีความสามารถในการทำงานต่างๆและมีจุดหมายทางสังคมเหมือนกับคนอื่นๆได้   อักษรเบรลล์ ป้ายอักษรเบรลล์จะระบุถึง ลักษณะประเภทรูปแบบ สี ลวดลาย ขนาดรอบอก ขนาดรอบเอว ของชุด โดยการใช้การปักอักษรเบรลล์ลงบนป้ายผ้า

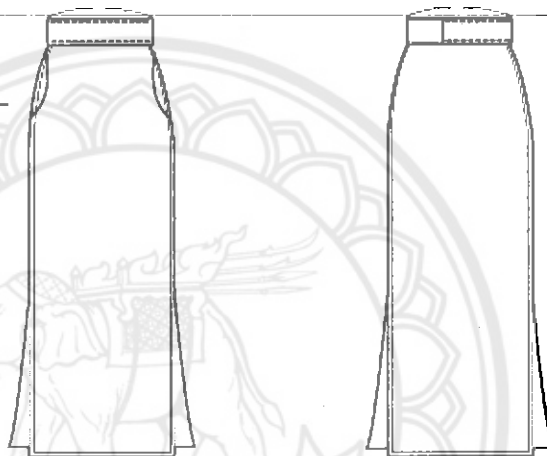
4.4 ผลงานสร้างสรรค์

ภาพที่ 30 แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 1
เป็นชุดเสื้อคอเต่าแขนยาวรัดรูปมีปกแข็ง กระโปรงเป็นทรงเอยาวผ่าข้างทั้ง 2 ข้าง

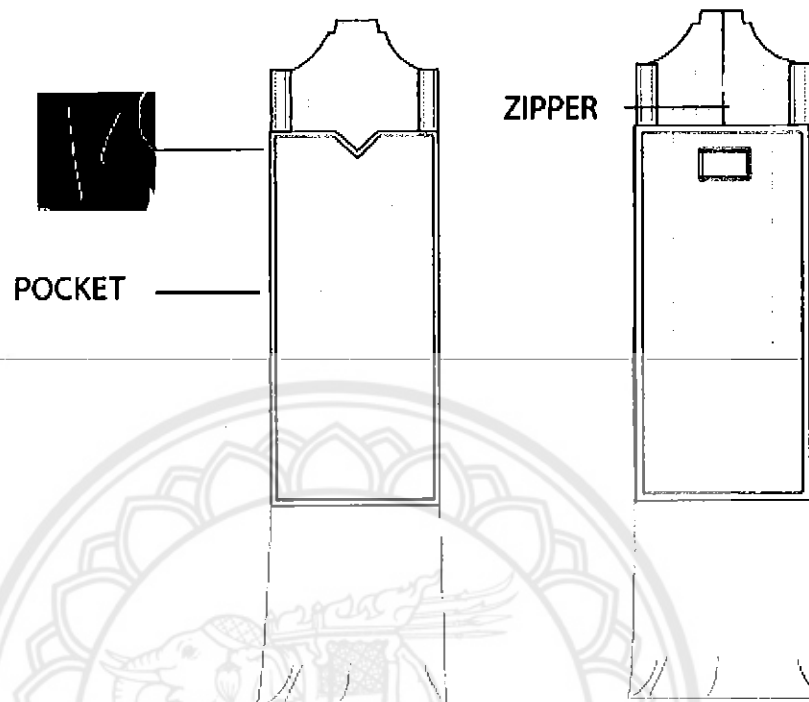
POCKET

ภาพที่ 31 แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 1 Flat Pattern
ชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

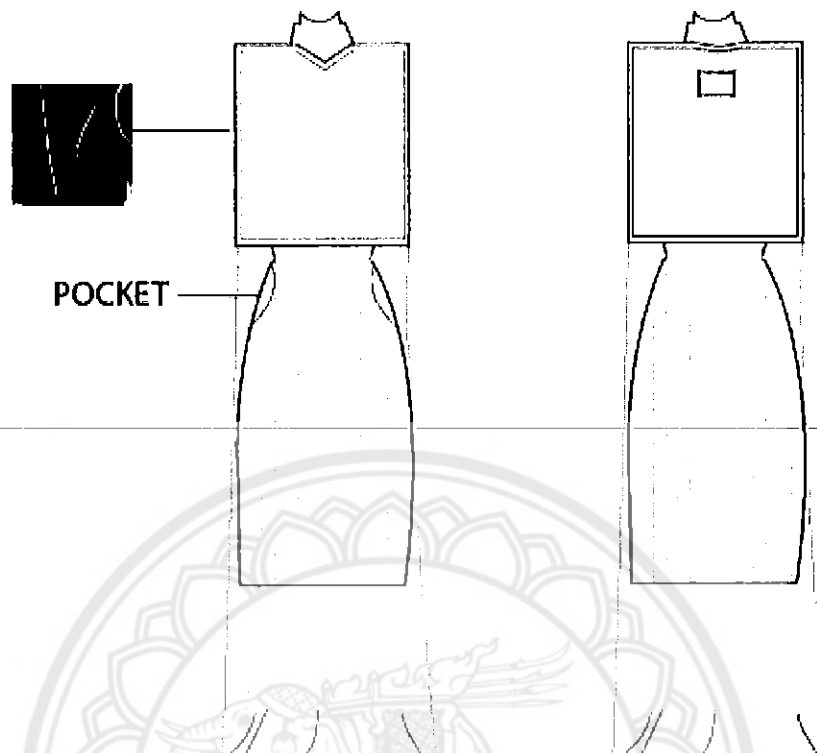
ภาพที่ 32 แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 2
เป็นชุดเดรสข้างในเป็นชุดรัดรูป ตัวนอกเป็นเอี๊ยมกระโปรงซึ่งติดกันกับเดรสตัวใน

ภาพที่ 33 แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 2 Flat Pattern
ชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ภาพที่ 34 แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 3
เป็นชุดเดรสข้างในเป็นชุดรัดรูปคอเต่า มีปกแข็งยาวลงมา

ภาพที่ 35 แสดงรายละเอียดการออกแบบชุดที่ 3 Flat Pattern
ชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา ทั้งนี้เพื่อที่จะได้รับความรู้ความเข้าใจในเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา และได้ชุดเครื่องแต่งกายที่มีความเหมาะสมกับผู้พิการทางสายตา ขั้นตอนและวิธีการเริ่มจาก การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลเพื่อใช้สำหรับแนวคิดในการออกแบบ (Design Concept) ในการออกแบบจากแหล่งข้อมูลหลายประเภท ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และการเก็บแบบสอบถาม จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อถ่วงน้ำหนักแนวคิดในการออกแบบ และนำแนวคิดที่ได้มาพัฒนาเป็นเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ด้านแนวคิดของการออกแบบ

จากการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผล ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดในการออกแบบ คือ การออกแบบให้มีความสะดวกสบาย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน มีความสวยงาม เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย แนวคิดการออกแบบดังกล่าวมีความเหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์และกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ โดยเหตุผลสนับสนุนของแนวคิดการออกแบบดังกล่าว คือ ได้มีการศึกษาหาความรู้จากงานวิจัยต่างๆ บทความ โดยนำความรู้จากการศึกษาค้นคว้ามาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดจำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา ทั้งเรื่องการใช้แรงบันดาลใจมาจากสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมาย

ด้านขอบเขตของการออกแบบ

จากการศึกษาและออกแบบผู้วิจัยได้สรุปขอบเขตของการออกแบบได้ดังต่อไปนี้
ขอบเขตด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์
เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และได้ผลสรุปในการออกแบบ ดังนี้

เสื้อช่วงบน (Casual Tops)	3	โครงสร้าง
เดรส (Casual Dress)	3	โครงสร้าง
กระโปรง (Casual Skirt)	2	โครงสร้าง

ด้านการสำรวจข้อมูล เครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

จากการทำแบบสอบถามผู้พิการทางสายตารายงาน 5 คน สามารถวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา ดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า อุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันของผู้พิการทางสายตา คือ การสวมใส่กางเกง การติดกระดุม และการไม่รู้ถึงสีของเครื่องแต่งกาย จึงออกแบบให้เครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา เป็นชุดกระโปรง ใช้อย่างยืดในการสวมใส่ และใช้ซิปในการใส่แทนการใช้กระดุม สีที่ใช้ในการออกแบบควรเป็นสีเข้มเพื่อให้เหมาะกับการดูแลรักษาได้ง่าย และยังออกแบบป้ายผ้าอักษรเบรลล์ที่สามารถบ่งบอกกระดุมถึง สี ลวดลาย รูปแบบ และขนาดไซส์ ของเครื่องแต่งกายนั้น

ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ในหัวข้อการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา ซึ่งพบปัญหาในการดำเนินงานวิจัย คือ ต้องเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นสตรีที่พิการทางสายตา ซึ่งเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีความเฉพาะเจาะจง

2. ในการทำเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา นั้นควรศึกษาด้านการปักของอักษรเบรลล์ เนื่องจากข้อจำกัดด้านการปักของเครื่องปักคอมพิวเตอร์ ที่ไม่สามารถปักได้หากมีขนาดเล็กมากเกินไป และตัวหนังสืออักษรเบรลล์ที่ได้นั้นจะมีความนูนค่อนข้างน้อย ต้องทำการปักซ้ำเพื่อให้ตัวอักษรเบรลล์นูนมากยิ่งขึ้น และควรใช้ช่างที่มีความชำนาญด้านการตัดเย็บ จะทำให้งานดูละเอียดและดูเรียบร้อย

3. ขั้นตอนกระบวนการตัดเย็บ ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการขึ้นแบบโครงสร้าง และสื่อสารกับช่างตัดเย็บก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ทั้งหมดนี้จึงเป็นกระบวนการที่ยากและซับซ้อน ควรมีการวางแผนระยะเวลาให้ดีเพราะงานอาจล่าช้าไม่ทันตามเป้าหมายที่วางไว้

บรรณานุกรม

จารุพันธ์ เขาวนดี.2560.หลักศิลปะในชีวิตประจำวัน(ออนไลน์).สืบค้นจาก :

<http://www.human.cmu.ac.th/home/hc/ebook/006103/lesson8/05.htm>

[20 ธันวาคม 2560]

ณัฐศักดิ์ พงษ์สวัสดิ์.2558.ความต้องการด้านเนื้อหาของผู้พิการทางสายตาเพื่อผลิตหนังสือเสียงบน
แอปพลิเคชัน(ออนไลน์).สืบค้นจาก : <http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1811/1>

[20 ธันวาคม 2560]

นุญนิจ ถาวรรัตน์.2556.ผู้พิการทางสายตา(ออนไลน์).สืบค้นจาก :

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=roseblindgirl&month=112006&date=16&group=1&gblog=20>[20 ธันวาคม 2560]

ปรัชญา กล้านาค.2554.โครงการออกแบบชุดเครื่องปรุงอาหารสำหรับผู้มีความบกพร่องทางด้านจักษุ
ประสาท(ออนไลน์).สืบค้นจาก :

http://eng.sut.ac.th/ce/ce_course/download/project/154/13PANUW[20 ธันวาคม 2560]

พวงผกา คุโรวาท.2535.เครื่องแต่งกาย(ออนไลน์).สืบค้นจาก :

<http://www.lib.ru.ac.th/journal/clothing.html>[20 ธันวาคม 2560]

พิชชา.2559.รวมศัพท์เรียก"เสื้อผ้า"(ออนไลน์).สืบค้นจาก :

<https://www.dekd.com/studyabroad/41498/>[20 ธันวาคม 2560]

ภาณุวัฒน์ ปลั่งกลาง.2555.การสำรวจและการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการ
และผู้สูงอายุภายในอาคารศาลากลางจังหวัดสระบุรี(ออนไลน์).สืบค้นจาก :

http://eng.sut.ac.th/ce/ce_course/download/project/154/13PANUW[20 ธันวาคม 2560]

ยุทธพิงค์ จิว.2551. Fashion's World เมื่อการตลาดเปลี่ยนโลกแฟชั่น(ออนไลน์).สืบค้นจาก :

[http://www.tcdc.or.th/articles/others/17087/#Fashion%](http://www.tcdc.or.th/articles/others/17087/#Fashion%20) [20 ธันวาคม 2560]

รุ่งเรือง พัฒนากุล.2557.อักษรเบรลล์(ออนไลน์). สืบค้นจาก :

<http://www.sri.or.th/th/index.php/applications--research-highlight/2014-02-04-07-43-44.html>[27 พฤศจิกายน 2560]

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี.2557.การออกแบบสิ่งทอ(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%20> [20 ธันวาคม 2560]

ศรีประไพ จุ้ยน้อย.2553.มทร.ธัญบุรีเนรมิตเสื้อผ้าสำหรับคนพิการ(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<http://www.news.rmutt.ac.th/archives/6658#more-6658> [20 ธันวาคม 2560]

สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย.2551.มูลนิธิคนตาบอดไทย(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<http://tabgroup.tab.or.th/node/25> [20 ธันวาคม 2560]

สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง.2549.เครื่องแต่งกาย(ออนไลน์). สืบค้นจาก :
<http://www.lib.ru.ac.th/journal/clothing.html> [20 ธันวาคม 2560]

เอกรินทร์ สีมหาศาล.2560.เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<https://sites.google.com/site/onanongspong/bth-thi-6-seuxpha> [20 ธันวาคม 2560]

admin.2558.ทำ'การค้า'อย่างไร...มัดใจวัยรุ่นอยู่หมัด(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<https://news.mthai.com/webmaster-talk/433055.html> [20 ธันวาคม 2560]

backbone.2560.กรณีศึกษาการตลาดวัยรุ่น(ออนไลน์).สืบค้นจาก
<https://www.hmeeketing.xyz/%E0%B8%81%E0%B8%B> [21 ธันวาคม 2560]

eduzones.2558.หลักการออกแบบ(ออนไลน์). สืบค้นจาก :
<http://www4.eduzones.com/67321> [29 พฤศจิกายน 2560]

healthtodaythailand.2556.การดำเนินชีวิตของผู้พิการทางสายตา(ออนไลน์). สืบค้นจาก :
<http://www.thaihealth.or.th/healthcontent/article/35554> [27 พฤศจิกายน 2560]

healthtodaythailand.2556.สาเหตุของการตาบอด(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
http://www.healthtoday.net/thailand/eyeStories/eyeStories_135.html
[27 พฤศจิกายน 2560]

jutarut.m.2559.รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทยประจำเดือนมีนาคม 2559
(ออนไลน์). สืบค้นจาก : <http://dep.go.th/?q=th/news/%E0%B8%A3%E0%B>
[29 พฤศจิกายน 2560]

kruthom.2558.การออกแบบเครื่องแต่งกาย(ออนไลน์). สืบค้นจาก :
<http://kruthom.hsw.ac.th/main/content.htm>[20 ธันวาคม 2560]

Lady Manager.2553.ถอดรหัส “Dress Code” (ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<http://www.manager.co.th/CelebOnline/ViewNews.aspx?NewsID=>[20 ธันวาคม 256

monthakan.2560.โลกของคนตาบอด(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<http://cfbt.or.th/dsc/index.php/article/15-blind-world>[20 ธันวาคม 2560]

Ratchanee.2560.ONCE กาลครั้งหนึ่งของเสือเพื่อคนพิการทางสายตา(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<http://www.smethailandclub.com/startups-2413-id.html>[20 ธันวาคม 2560]

uvsov.2560.เบรลล์(ออนไลน์).สืบค้นจาก :
<http://www.f0nt.com/release/sov-braille/>[20 ธันวาคม 2560]

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

**ตัวอย่างแบบสอบถาม
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย**

เรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีที่พิการทางสายตา
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีที่พิการทาง
สายตา

แบบสอบถามชุดนี้มีแบบสอบถาม 2 ประเภท คือ
แบบสอบถามแบบที่ 1 แบบสอบถามสัมภาษณ์เชิงลึก
แบบสอบถามแบบที่ 2-แบบสอบถามแบบเลือกตอบ

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงแมวในห้องพัก

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์
และบรรจุภัณฑ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ
ศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทาง
สายตา เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา เพื่อสำรวจ
ความต้องการกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาต่อรูปแบบเครื่องแต่งกาย

ผู้ศึกษาขอความกรุณาท่านช่วยสละเวลาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงจาก
ประสบการณ์ของท่านโดยข้อมูลที่ได้รับการตอบโดยข้อมูลที่ได้รับการตอบ
แบบสอบถามจะใช้เป็นประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้นถือเป็นความลับซึ่งไม่มีผลกระทบหรือผูกพันต่อ
ท่านแต่อย่างใด สุดท้ายผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มา ณ โอกาสนี้

นางสาว หทัยภัทร ฟ้าแลบ
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

แบบสอบถามคนพิการทางสายตาเรื่องการแต่งกายในชีวิตประจำวัน

เพศ.....

อายุ.....ปี

กิจกรรมที่ชื่นชอบทำ

.....
.....

- ลักษณะรูปแบบของเสื้อผ้าที่ใส่อยู่ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างไร

.....
.....

- มีวิธีการในการเลือกเสื้อผ้าที่จะใส่ในชีวิตประจำวันอย่างไร

.....
.....

- มีอุปสรรคใดในการใส่เสื้อผ้าบ้าง

.....
.....

- ชื่นชอบหรือสนใจในการใส่เสื้อผ้าแบบตามแฟชั่นหรือไม่

.....
.....

- แบบและลักษณะของเสื้อผ้าที่ชอบใส่ เช่น เดรส เสื้อยืด

.....
.....

- ชอบใส่เสื้อผ้าแนวไหน เช่น เรียบๆ มีสีฉูดฉาด มีลวดลาย

.....
.....

- อยากให้เสื้อผ้าที่ใส่อยู่มีสิ่งใดเพิ่มเติมบ้าง

.....
.....

ส่วนที่ 2 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1. ท่านสามารถใส่เสื้อผ้าอย่างถูกต้องด้วยตนเองได้หรือไม่		
2. มีคนช่วยเหลือสำหรับการใส่เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันหรือไม่		
3. รู้จักวิธีการอ่านภาษาเบรลล์หรือไม่		
4. เคยมีความผิดพลาดในการสวมใส่เสื้อผ้าหรือไม่		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

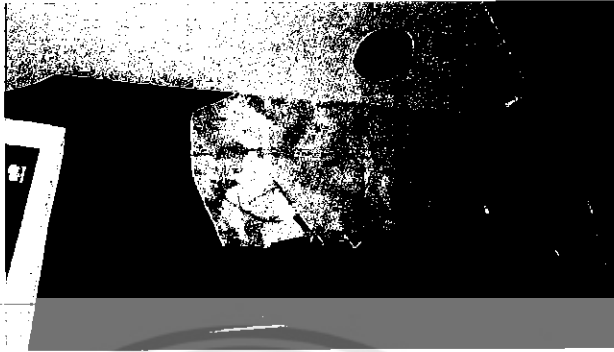

ภาคผนวก ข
ภาพผลงาน

มหาวิทยาลัยนเรศวร

- การสร้างและการตัดแพทเทิร์น

ภาพที่ 36 แสดงการสร้างและการตัดแพทเทิร์น

- การเย็บและรีดเกร็ดทรงให้เข้ารูปของชุดตัวใน

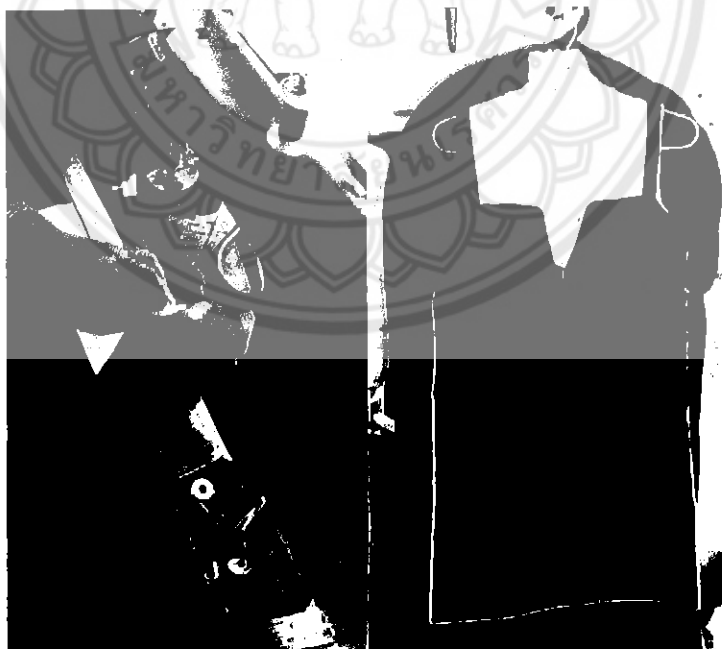
ภาพที่ 37 แสดงการเย็บและรีดเกร็ดทรงให้เข้ารูปของชุดตัวใน

-การเย็บตัวชั้นนอกและการกั้นขอบรอบ

ภาพที่ 38 แสดงการเย็บตัวชั้นนอกและการกั้นขอบรอบ

-การเย็บสายและการเย็บตัวชั้นในและตัวชั้นนอกติดกัน

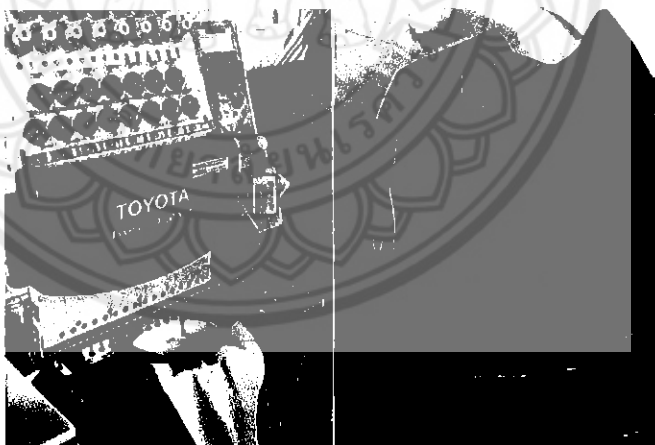
ภาพที่ 39 แสดงการเย็บตัวชั้นนอกและการกั้นขอบรอบ

-การวาดแบบและตัดผ้าขนสัตว์สำหรับติดตกแต่ง

ภาพที่ 40 แสดงการวาดแบบและตัดผ้าขนสัตว์สำหรับติดตกแต่ง

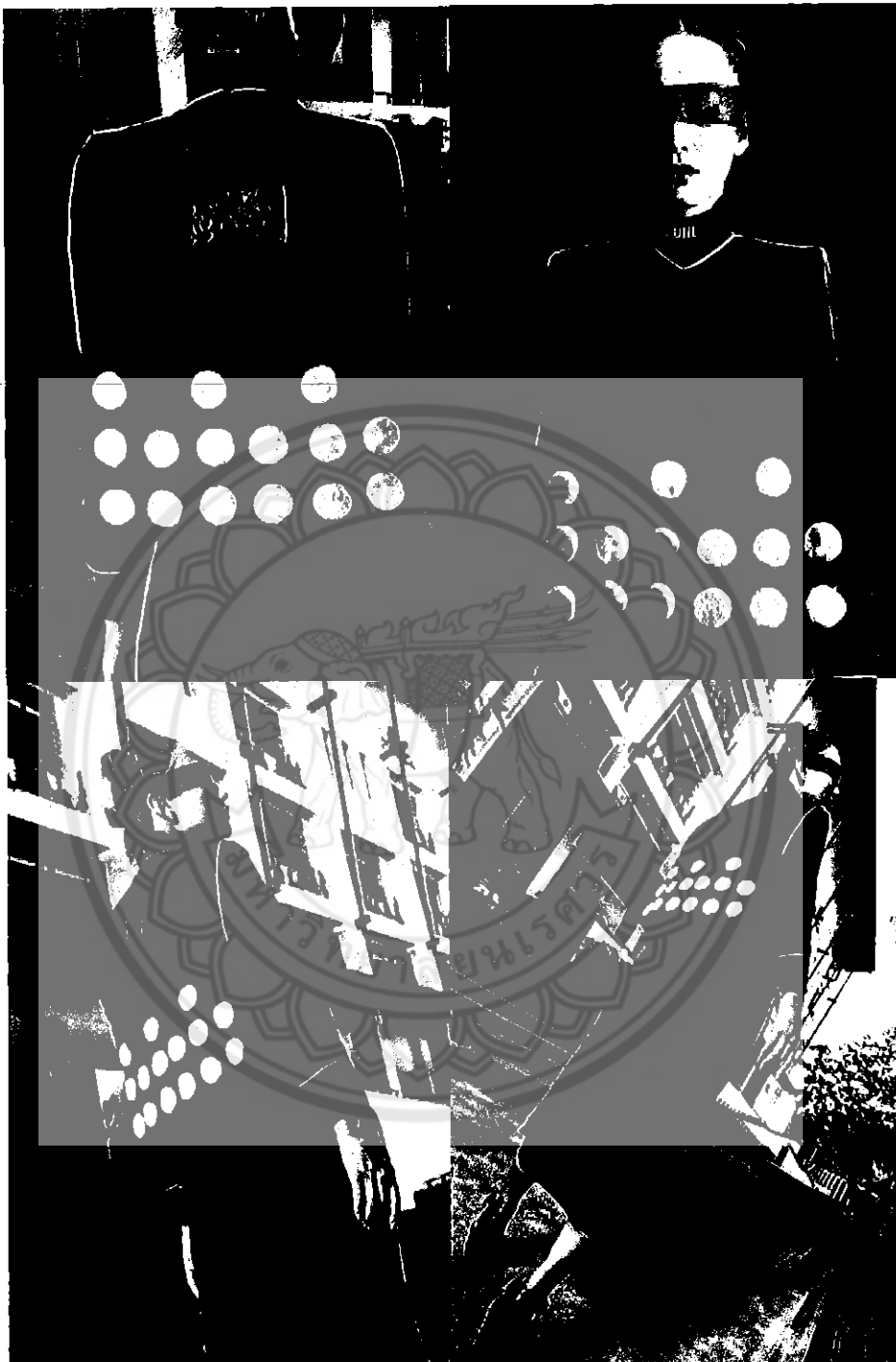
-การปักอักษรเบอร์ลล์ด้วยเครื่องปักคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 41 แสดงการวาดแบบและตัดผ้าขนสัตว์สำหรับติดตกแต่ง

ภาพที่ 42 แสดงภาพผลงานชุดที่ 1

ภาพที่ 43 แสดงภาพผลงานชุดที่ 1 มุมมองด้านต่างๆ

ภาพที่ 44 แสดงภาพผลงานชุดที่ 2

ภาพที่ 45 แสดงภาพผลงานชุดที่ 2 มุมมองด้านต่างๆ

ภาพที่ 46 แสดงภาพผลงานชุดที่ 3

ภาพที่ 47 แสดงภาพผลงานชุดที่ 3 มุมมองด้านต่างๆ

การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง สำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ที่มาและความสำคัญ

- 1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์รูปแบบของเครื่องแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
- 2 เพื่อสำรวจความต้องการของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาต่อแนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
- 3 เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ผู้พิการทางสายตาที่เป็นหญิงวัยรุ่นมีความต้องการความสะดวกสบายและสิ่งรอบรู้ที่เหมือนกับผู้หญิงวัยรุ่นทั่วไป แต่ผู้พิการทางสายตาไม่สามารถเลือกสิ่งของในรูปแบบของเสื้อผ้าได้ด้วยการมองเห็น

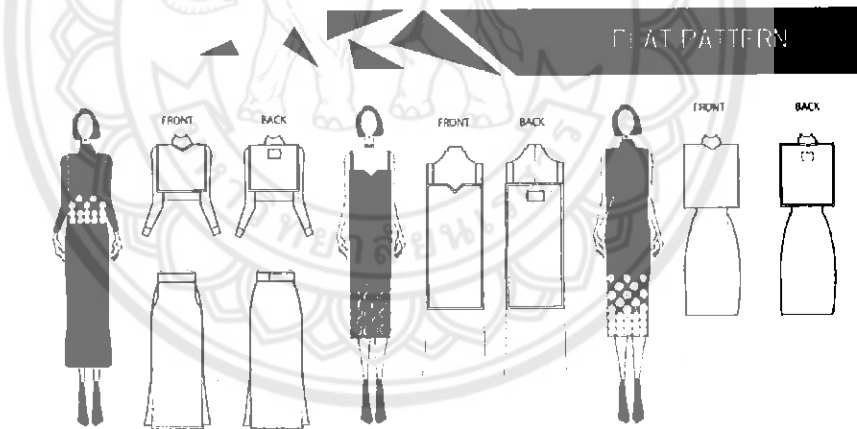
เนื่องจากในสามารถมองเห็นได้ทั้งลักษณะรูปแบบ ขนาด หรือสิ่งของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ติดอยู่กับเครื่องแต่งกายได้เหมือนคนอื่นทั่วไป ต้องมีผู้ช่วยช่วย หรือ ผู้ช่วยในการเลือกเสื้อผ้าที่สามารถเลือกเสื้อผ้าได้อย่างสะดวกสามารถช่วย หรือช่วยเหลือได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ซึ่งเป็นขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงแนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
2. ได้ต้นแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา
3. ทราบถึงความต้องการของกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาต่อรูปแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง

รายละเอียดของป้ายอักษรเบรลล์

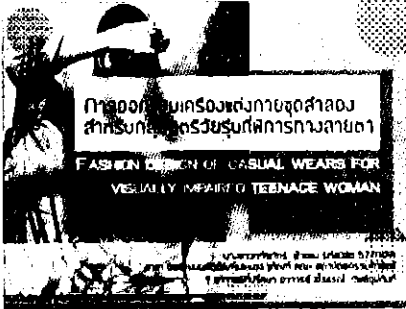
เสื้อตัว	๙๙๙๙๙๙	เสื้อ
ข	๙๙ ๙๙๙๙๙๙	เสื้อตัว
แขนยาว	๙๙๙๙ ๙๙๙๙๙๙	เสื้อตัว

ภาพที่ 48 แสดงบอร์ดฟรีเซนซุดและสเก็ทที่พัฒนาแล้ว

ภาพที่ 49 แสดงผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตาแบบเสร็จสมบูรณ์

**ภาพออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
สำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา**
FASHION DESIGN OF CASUAL WEARS FOR
VISUALLY IMPAIRED TEENAGE WOMAN

นางสาวศุภากร วัฒนศิริ
นางสาวศุภากร วัฒนศิริ
นางสาวศุภากร วัฒนศิริ

การนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา โดยนางสาวศุภากร วัฒนศิริ และนางสาวศุภากร วัฒนศิริ ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา โดยนางสาวศุภากร วัฒนศิริ และนางสาวศุภากร วัฒนศิริ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

เครื่องแต่งกายชุดลำลอง
กลุ่มสตรีวัยรุ่น
ผู้พิการทางสายตา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการนำชุดลำลอง
วีธีการปรับเปลี่ยนชุดลำลอง

เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
สำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา

เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
สำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านวิธีการออกแบบ
การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
สำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา
จำนวน 1 ชุดลำลอง 5 ชุด (ชุดลำลอง
ชุดลำลองชุดลำลอง 5 ชุด
ปรับแก้ชุดลำลอง)

สีชุดลำลอง	3	สีชุดลำลอง
สีชุดลำลอง	1	สีชุดลำลอง
ชุดลำลอง	2	ชุดลำลอง
ชุดลำลอง	2	ชุดลำลอง
ชุดลำลอง	1	ชุดลำลอง

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร
กลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา อายุ 18-25 ปี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
สำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา

การวิจัยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
สำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา

การวิจัยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายชุดลำลอง
สำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา

วิธีดำเนินการวิจัย

- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- วิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแนวคิดการออกแบบ
- ออกแบบและสร้างต้นแบบผ้า
- พัฒนาแบบของทากานากลุ่มเป้าหมาย
- วิเคราะห์ผลและรายงานผล

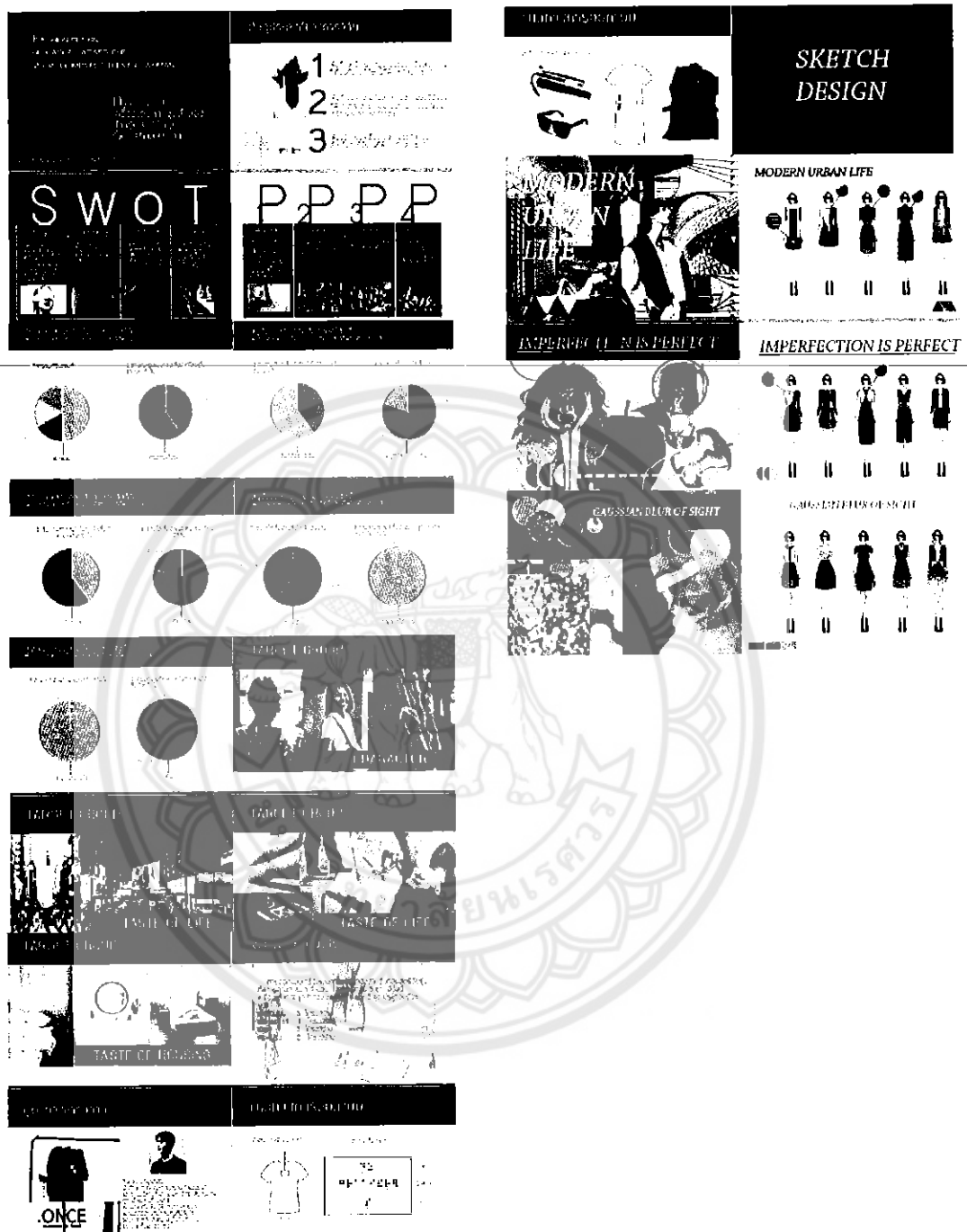
ข้อมูลเบื้องต้น

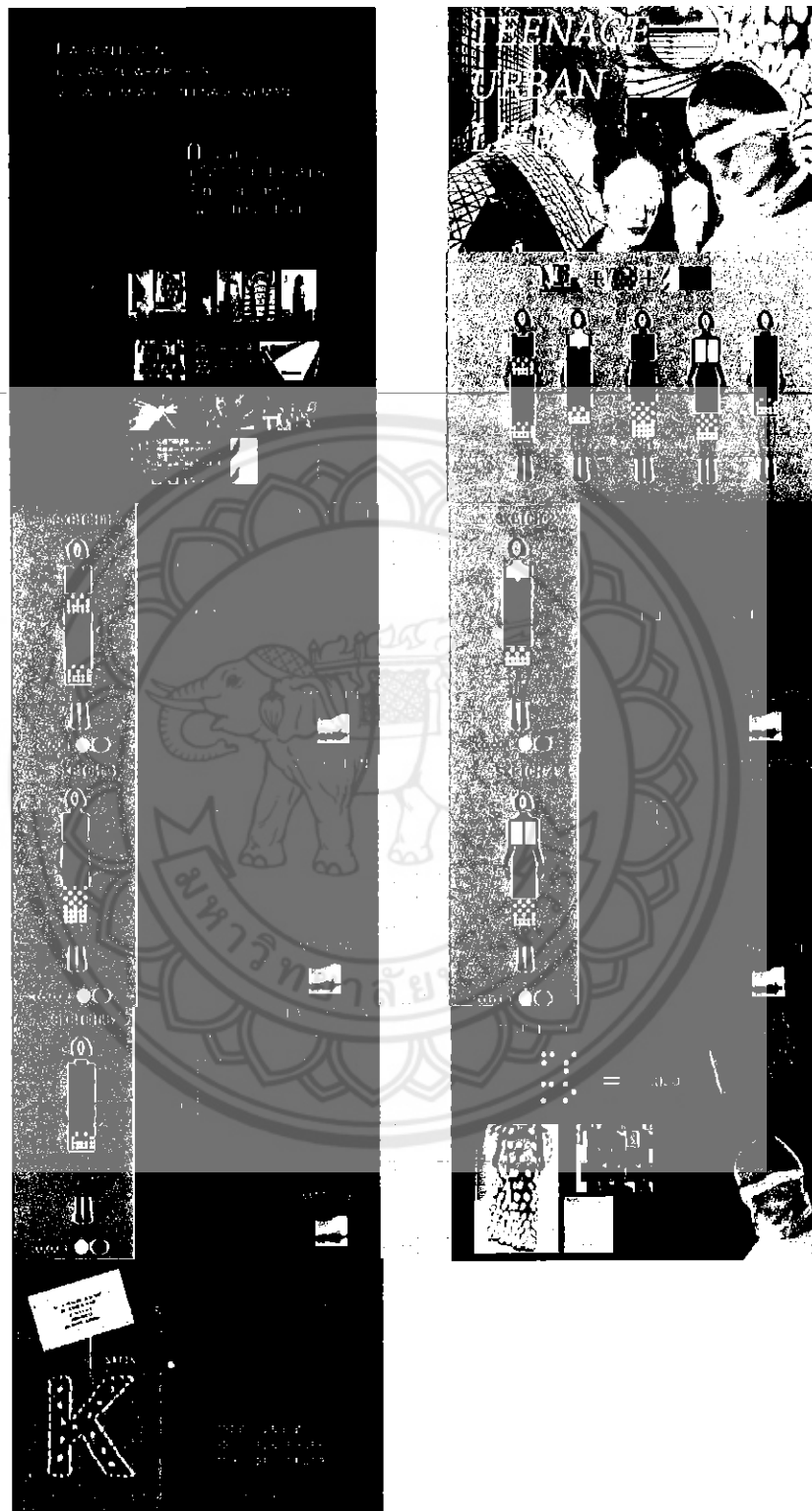
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- มีผลงานในการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับ
กลุ่มสตรีวัยรุ่นพิการทางสายตา
- มีต้นแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น
พิการทางสายตา
- กระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น
พิการทางสายตา

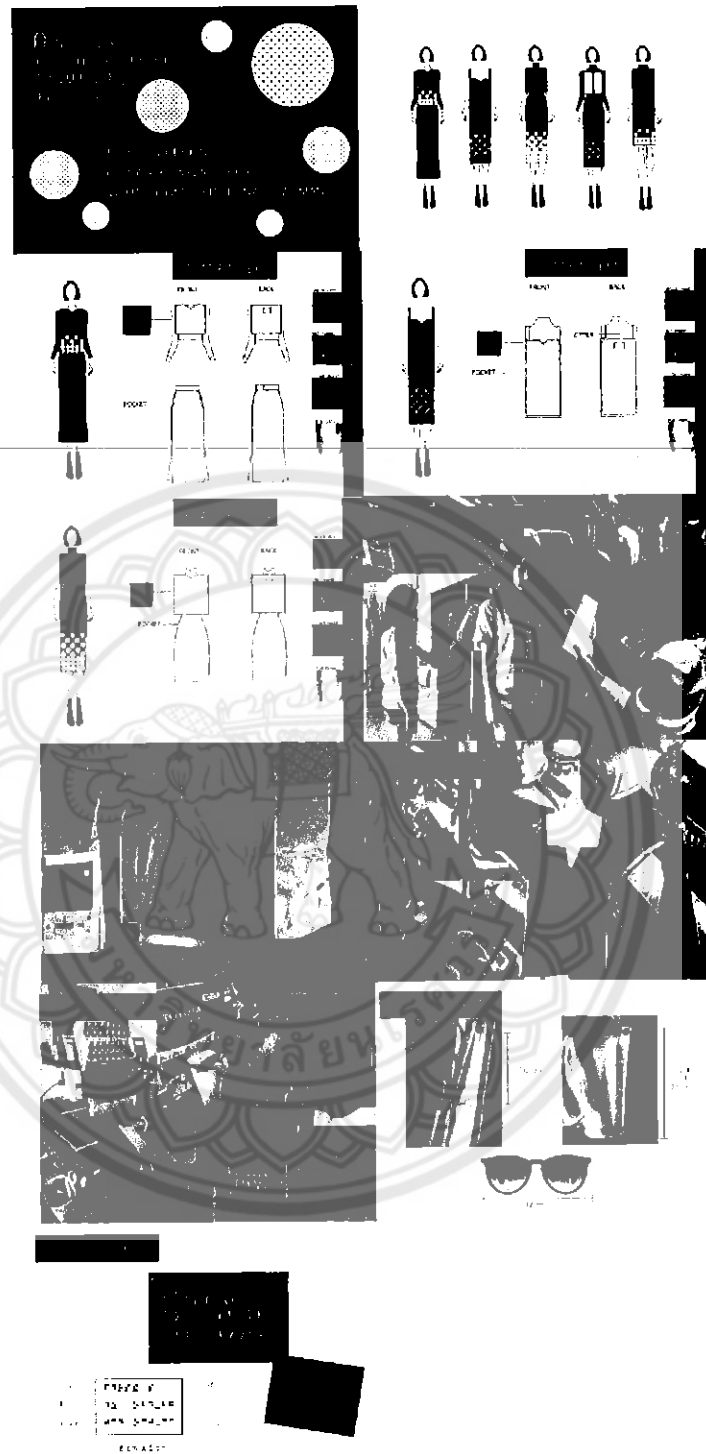
ภาพที่ 50 แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น
ที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 1

ภาพที่ 51 แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น
ที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 2

ภาพที่ 52 แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่น
ที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 3

ภาพที่ 53 แสดงการนำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดลำลองสำหรับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่พิการทางสายตา ครั้งที่ 4